

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΪΔΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΪΩ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Θέροσιππος	Γεωργίου Σαγκάρη Δ. Φ.
Ἐδγάρ Πόε «Ὁ Κόραξ»	Γ. Π. Ρομπότου
Ἡ 75 ἑπετηρίς τοῦ Πανεπιστημίου	
Πανήγυρις Ἁγίας Τριάδος	Ἴωνος
Τὰ ζῶα ἔχουσι συνείδησιν τοῦ θανάτου;	Γ. Α. Μέγα δ.μ.
Τὸ χωριό μου	Πάνου Βενιαμίν
Δημητριακοὶ καρποὶ	Εὐαγγ. Σαρίκα
Τὰ δύο ἀνεκτίμητα αὐγά (Διήγημα)	Γ. Σαριβαξεβάνη
Σ' τὸ Κἀθρεφτάκι της (ποίημα)	Ταντάλου
Κυδωνιατικὴ Ζωὴ	
Πρὸς τοὺς Γεωργοὺς (ποίημα)	Ἀγάθωνος Ν. Λουκίδου
Σκόρπια Λόγια	
Βιβλία καὶ Περιοδικὰ	
Νεκρολογία	

ΕΙΚΟΝΕΣ

«Ἁγία Τριάς» Προάστειον Σμύρνης
Ἐδ Μοναστήρ Τσαί
Ἀποφισ Τσπσίου

Τύποις ὁ “Ἡλιος,, Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεξεστένι) Κυδωνίαι

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

En Κυδωνίαις Μετζ. 2 1)2
En τοῖς χωρίοις > 3
En τῷ Κράτει < 3
En τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Κατ' ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘ. ΑΙΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα N^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικο N^ο 6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ N^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολῆς N^ο 6.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ Δ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

ΕΠΙΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

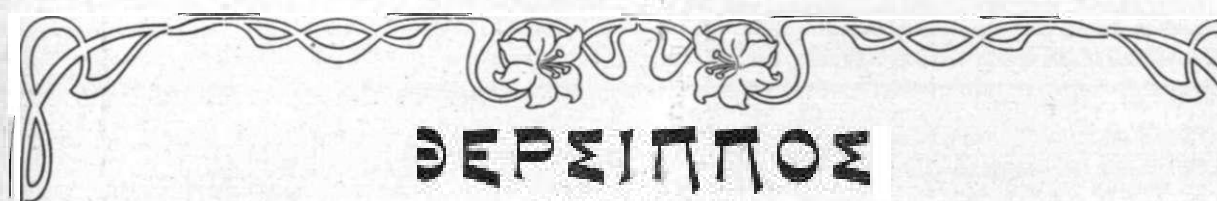
Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Κων(πόλει) ὡς ἐμπροσθεν ἰσχυρῶς ἐργασθεὶς κ. Ἀγγελὸς Τιμπάμπης συνεταιρισθεὶς μετὰ τοῦ κ. Ν. Φλώρου ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του συστήσας Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Γραφείου κ. Κ. Λεντούδη.

Ἡ ἰκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετής πείρα τοῦ κ. Α. Τιμπάμπη παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύτησιν ὅτι πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαριστημένοι τόσον ἐκ τῆς στερεότητος ὅσον καὶ ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΧΑΡΑΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ „Ο ΗΛΙΟΣ”	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ δ.φ.
--	---	--------------------------------------

Διὰ τῆς κατωτέρω περισπουδάστου πραγματείας του ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν φίλος καὶ πολῦτιμος συνεργάτης κ. Γ. Σακκάρης δ.φ. ἐκ τῶν διακεκριμένων Καθηγητῶν τῆς Σμύρνης, παρέχει ἐξαιρετον συμβολὴν καθόλου εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα ὅπως πρωτότυπον, διαχέουσαν ἱστορικὸν φῶς εἰς παρρημένους χρόνους τῶν καθ' ἡμᾶς μερῶν, ἅτινα δὲν ἠτύχησαν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀκμῆς των ὅπως τύχῃσι συγγρόνου ἱστοριογράφου, ἢ τοῦλάχιστον δὲν περιεσώθησαν ἢ μὴ ἐπαρκῆ ἐγγραφα τεκμήρια.

Ὁ κ. Σακκάρης ἀνατρέχων εἰς τοὺς κατὰ τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ἱστορικοὺς χρόνους καὶ ἀφορμὴν κυρίως λαμβάνων εἰς τὴν ἀναγραφὴν περισθεθεῖς ἐπὶ τῶν ἀπέναντι ἡμῶν Μοσχονησίων τεκμηριοῖ μετ' ὀξυνοίας ὅποια τις ἦν κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἢ ἀκμῆ τῆς νήσου καὶ ἐν γένει τῶν μερῶν μας.

Πεποιθήμεν ὅτι ἡ κατωτέρω ἐμβριθῆς μελέτη τοῦ διαπρεποῦς τῶν Γραμματέων μύστου οὐ μόνον ἀπλήστως θέλει ἀναγνωσθῆ ὑπὸ τῶν Μοσχονησίων καὶ τῶν Κυδωνιατῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ παντὸς λογίου διαιτηροῦντος ἐν ἑαυτῷ τὸ ζῶπυρον τῆς φιλομαθείας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ.

Πολὺ πενιχρὰς ἔχομεν εἰδήσεις περὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῆς ἀρχαιοτάτης μάλιστα ἡπειρωτικῆς Αἰολίδος, ἣτις ἐξετείνεται καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν παραλίαν τὴν ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Εὐήνου μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἐρμου συμπεριλαμβανομένης αὐτῇ καὶ τῆς ἐγγύτατα τῇ ἡπείρῳ προσκειμένης συστάδος τῶν Ἑκατοννησίων. Ἡ χώρα αὕτη γεωργικῆ κυρίως οὐσα καὶ μὴ διατελέσεια εἰς ζωηρὰν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὸν λοιπὸν Ἑλληνικὸν κόσμον μικρᾶς ἀξιοῦται μνείας ὑπὸ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων, καὶ ἂν μὴ εἴχομεν τοῦ Στράβωνος τὰ γεωγραφικὰ αἰ περὶ τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς παρελθόντος γνώσεις ἡμῶν θὰ ἦσαν ἀτόχημα μηδαμιναί. Εὐτυχῶς ὁ καλὸς γεωγράφος ἐπιγέει ἀρκετὸν φῶς ἐπὶ τῆς περιοχῆς ταύτης πολλὰ ἄλλοθεν ἀγνω-

στα κατονομάζων καὶ πολλάκις ἐπακριβῶς καθορίζων, ἄλλα δὲ πάλιν ἀορίστως μὲν ἢ καὶ παρῶνως ἀναφέρων, ἀλλ' ἐν τούτῳ παρέχων πολῦτιμον συμβολὴν πρὸς περαιτέρω συστηματικὰ ἐρεῦνας. Εἰς τὰς πολυτίμους τοῦ Στράβωνος πληροφορίας προστίθενται κατὰ καιροῦς ὡς ἀξιολογώτατα συμπληρώματα τὰ πολλαχού τῆς χώρας ταύτης ἀνακαλυπτόμενα ἐπιγραφικὰ καὶ νομισματικὰ εὐρήματα, δι' ὧν ἐνίοτε ἀναπηδᾷ εἰς φῶς ὄνομα κόμης ἢ πόλεως λησμονηθείσης, ὄνομα ἀνδρὸς ἀγνωστοῦ ἢ ἀμυδρῶς γνωστοῦ ἐξ ἄλλων πηγῶν, ἱστορικόν τι τέλος γεγονός συμβάλλον πολὺ ἢ ὀλίγον πρὸς διαφώτισιν περιόδου τινός τοῦ βίου τῆς Αἰολίδος. Καὶ εἶναι μὲν δυστυχῶς καὶ τὰ τοιαῦτα εὐρήματα κατὰ πολὺ σπανιότερα ἀνὰ τὴν ἀρχαίαν ταύτην Αἰολίδα ἢ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν Ἑλληνίδων πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλ' ἔνεκα τούτου ἀκριβῶς ἔχουσιν ὅπως ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα ὡς πηγαὶ ἱστορικῶν μελετῶν περὶ πόλεων, ὧν τὸ παρελθὸν οὕτω φειδωλῶς ὑπέκρουσαν ἡμῖν οἱ αἰῶνες.

Μεταξὺ τῶν εὐρημάτων τούτων πολλῆς προσοχῆς ἀξία εἶναι στήλη ἐνεπίγραφος, εὐρεθεῖσα πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ μεγίστῃ τῶν παλαιῶν Ἑκατοννησίων, ἣτις κοινῶς μὲν σήμερον καλεῖται αὐτόθι καὶ ὑπὸ τῶν γειτόνων Μοσχονησί (1) ἢ ἀπλῶς Νησί, τὸ παλαιὸν δ' ἐκαλεῖτο Νᾶσος.* Ἡ

(1) Σημ. «Αἰολικὸν Ἀστὴρος». Εἰκόνα τῶν Μοσχονησίων παρεθεῖσθαι ἐν τῷ ὑπ' Ἀρ. 3 φυλ. τοῦ «Αἰολικοῦ Ἀστὴρος». Αὐτῶς δὲν κατέφθασεν ἐγκαίρως τὸ ἐπὶ τούτῳ παραγγελθὲν ΚΛΙΣΕ τοῦ στομίου τοῦ Δουλαπίου ὅπως δημοσιευθῆ μετὰ τῆς ἀνω πραγματείας.

(*) Ἡ παλαιὰ πόλις Νᾶσος ἔκειτο ἀναμφιβόλως ἐπὶ τῆς ἀνατολικωτάτης ἀκρᾶς τῆς μεγίστης τῶν Ἑκατοννησίων, παρὰ τὴν βορειαν εἰσοδὸν τοῦ λιμένος τῶν Κυδωνίων, ἣτις σήμερον καλεῖται Δ ο ὕλ ἀπ. τ. Τὰ εἶρηια τῆς Νᾶσου εἶνε καὶ σήμερον καταφανῆ ἐπὶ τό-

τὴν οἶτος καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐδάμεισε χρήματα πρὸς σωτηρίαν καὶ τόκους ἐζήτησε μικροτέρους τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένων καὶ τοῖς πολιταῖς δὲ ἰδίᾳ παρείχε χρηματικὰς βοηθείας καθ' ὅσον ἠδύνατο. Πρὸς τούτοις ὅτε ἦλθεν ὁ Πολυπέρχων εἰς τὴν Ἀσίαν ἐνήργησεν ὥστε νὰ διατεθῆ οὗτος φιλικῶς πρὸς τὴν πόλιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀρραβαῖον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς τεταγμένους ὑπὸ τῶν βασιλέων ἐν ἀρχαῖς καὶ ἀξιωμασι κατέστησε φίλους τῇ πόλει καὶ καθόλου πάντοτε μετ' εὐνοίας ἐνεργεῖ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δήμου.

Τούτων ἔνεκα ὁ δῆμος ἀνηρῖζει νὰ δοθῆ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ ἀτέλεια τῶν πάντων κατὰ τὸν πάντα χρόνον, νὰ στηθῆ δὲ καὶ εἰκὼν αὐτοῦ χρυσιῇ καὶ νὰ δοθῆ στήσις ἐν τῷ προταμείῳ καὶ ὁσάκις τελοῦνται δημοτελεῖς θυσίαι νὰ δίδηται μερὶς ἰδίᾳ καὶ εἰς τὸν Θέρσιππον καὶ εἰς τὸν πρεσβύτατον ἐκάστοτε τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ, νὰ καλῆται δὲ καὶ εἰς προεδρίαν (τιμηρικὴν ἐν ταῖς δημοσίαις συνελεύσεσι καὶ ἐορταῖς) νὰ στεφανώνη δ' αὐτὸν ἐκάστοτε ὁ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ νὰ ἀνακηρύττῃ αὐτὸν ἔνεκα ἀνδραγαθίας καὶ τῆς πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίας αὐτοῦ, *ἵνα γινώσκωσι πάντες ὅτι ὁ τῶν Νησιωτῶν δῆμος τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας καὶ εὐεργέτας τιμᾷ*, καὶ ὅτε ἐκεῖνος ἐσώθη, ἔστεφανήρησεν ἡ πόλις ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς καὶ πανδήμους θυσίας ἐτέλεσεν ἐπὶ τῇ χαρυσύνῳ ἀγγελίᾳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ καὶ πηνίγγυρι δημοτελεῖ συνεκρότησε καὶ ἦδη δικαίας αὐτῷ ἀπονέμει τιμὰς.

Τὸ παρὸν ψήφισμα διατάσσονται οἱ ταμίαι τοῦ δήμου οἱ μετὰ τοῦ Ἱουκλείτου ν' ἀναγράψωσι εἰς στήλην λιθίνην ἐκ λίθου τῆς Θύμης, καὶ νὰ στηθῶσιν αὐτῇν ὅπου ἂν ἀρέσκῃ καὶ τῷ Θεοσίππῳ μέγιστος Πιρρονίας(*) ἢ ζῆξι δὲ τὴν ἔξουσίαν ὁ Θεοσίππος νὰ στηθῆ τὸ ψήφισμα καὶ ἀλλαγῆ ὅπουδήποτε τῶν ἱερῶν θέλῃ, καὶ νὰ προσθεθῆ εἰς αὐτὸ καὶ ὅτι ἄλλο θέλει ἐκ τῶν εὐεργετημάτων ἅτινα προσήνεγκε τῇ πόλει.

Πᾶσαι αὐταὶ αἱ δωρεαὶ αἱ διδόμεναι τῷ Θεοσίππῳ καὶ τοῖς ἀπογόνοις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δήμου ἐστῶσιν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν πάντα χρόνον παραμένονσαι ἀκριβῶς οὕτως, ὥσπερ παρῶσιν αὐτάς ὁ δῆμος καὶ μήτε ἄρχων, μήτε δήμιος, μήτε ἱερεὺς νὰ δύναται ὅπως προτείνῃ τι ἐναντίον αὐτῶν... (Καὶ ὅστις τοιοῦτόν τι τολμήσῃ) ἔστω ὀφειλέτης τριακοσίων στατήρων εἰς τὸν Ἀσκληπιῶν(**) καὶ ἐπ' ἀράτος καὶ ἄτιμος καὶ αὐτὸς καὶ τὸ γένος αὐτοῦ τὸν πάντα χρόνον.(***)»

Ἐν Σμύρνῃ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΑΡΗΣ Δ. Φ.

(*) Θεσίς ἐπὶ τῆς Νάσου δυσκόλως δυναμένη νὰ καθορισθῆ. Ὁ WISZAND εἰκάζει ὅτι ἐν αὐτῇ ἔκειτο τὸ ὑπὸ τοῦ Στράβωνος ἀνημνησθέντος ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος (Στράβ. Π', 619), ὅστις παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἔφερε καὶ τὸ ἐπίθετον Πιρρονίων (Στράβ. Π', 613). (WISZAND, ἐνθ' ἠνωτέρῳ).

(**) Περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιῶν ὁ WISZAND εἰκάζει ὅτι πιθανόν νὰ ἔκειτο ἐπὶ λόφου πλησίον καὶ πρὸς Ἀνατολῆς τῆς ἀρχαίας Νάσου, ἐνθα νῦν ὑπάρ-

ΕΔΓΑΡ ΠΟΕ

”Ο ΚΟΡΑΞ.”

Μετ' εὐχρηστίσεως ὁ «Αἰολικός Ἀστὴρ» δημοσιεύει τὴν κατοπτρὴν ἀξιόλογον πραγματείαν τοῦ εὐγενὸς νεορῶ Κυδωνιάτου κ. Γαβριήλ Π. Ῥομπότου ὅστις καὶ ἀπὸ τῆς ξένης ἐνθα ἐμπορικῶς ἀξιοζῆλον κατέχει θέσιν μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ φιλοπατρίας παρακολουθεῖ τὰ ἐν τῇ γενετείᾳ συμβαίνοντα.

Καὶ τὸ θέμα τὸ ἐκλεγέν καὶ ἡ ώραία προεισαγωγή καταδεικνύει ὅτι ὁ κ. Ῥομπότης ἐπιτυχῶς καλλιερᾷ τὸν λόγιον Ἑρμῆν ἐν παραλλήλῳ πρὸς τὸν Κερδῶν.

Πρὶν ἢ παραθέσω τὴν μετάφρασιν τοῦ ποιήματος τοῦ Ροε, θεωρῶ καλὸν νὰ δώσω ἰδέαν τινὰ τοῦ ποιητοῦ εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοὺς μὴ μεμνημένους τῆς ξένης φιλολογίας ἐν γένει.

Ὁ Ἑδγάρ Πόε ἦτο Ἀμερικανὸς γεννηθεὶς τῇ 19 Ἰανουαρίου 1809. Ἡ οἰκογένειά του καίτοι ἀρχαία, καίτοι ὁ πάππος του ἦτο στρατηγὸς ἐπὶ Λα Φαγέτ, ὁ ποιητῆς μας ἦλθεν εἰς τὸν Κόσμον ὑπὸ ἐλευθέρων συνθήκας. Οἱ γονεῖς του, ἐξ ἔρωτος πρὸς τὴν τέχνην ἔγιναν ἀμφοτέρω ἰσοποιοί, τρία ὅμως ἔτη μετὰ τὴν γέννησίν του ὁ μὲν πατήρ ἀπέθρησκεν ἀλλοθιτικῶς, ἡ δὲ μήτηρ ἐκ μαρσαμοῦ. Εἰς μάτην προσεπάθον οἱ δυστυχεῖς νὰ ἐξοικονομήσωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τοῦ θεάτρου, τὸ δημόσιον ἔμεινεν ἀδιάφορον εἰς τὰς ἀγγελίας τῶν ἐφημερίδων.

«Ὅπῃ ταν ἐλεήμονες ἐπισκέπται παρούσι ἀσθῆσαν διὰ νὰ φέρωσι κάποιον βοήθειαν εἰς τὴν δυστυχεῖ οἰκογένειαν, γράφει κάπου ὁ κ. Τικεζιέρ τῆς Γαλλ. Ἀκαδημίας, εὔρον τὸν σύζυγον καὶ τὴν γυναῖκα ἐξηπλωμένους ἐπὶ τινος ἀχυρίνης κλίνης, ἀνευ τροφῶν, ἀνευ χρημάτων ἀνευ καυσίμου ὕλης. Τὰ ἐνδύματά των ἦσαν ὑπὸ ἐνέχυρον ἢ πωλημένα. Τὰ τρία παιδιά των ἡμίγυμνα, ἡμιπεθαμένα ἐκ πείνης, ἰσχνότατα, ἐκλαῖον ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν γραίας τινὸς Galloise, ἣτις διὰ νὰ καθησυχάσῃ τὰς φωνὰς των, τὰ ἔτρεφε μετ' ἄρτον βουτηγμένον ἐντὸς ζινέβρας.

Ζεὶ ἀγίασμα καὶ ναὸς τῆς Εὐαγγελιστρίας. (WISZAND ἐνθ' ἠνωτέρῳ).

(***) Ἡ τελευταία αὐτῆς παράγραφος φέρεται ἀναγεγραμμένη ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τῆς στήλης καὶ εἶνε ἐν πολλοῖς ἐφθαρμένη καὶ δυσανάγνωστος.

Εἶνε ἀνάγκη, προσθέτει ὁ κ. Τικεζιέρ, νὰ φαντασθῶμεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ θλιβερόν τούτο θέαμα, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἀθλίαν ὑπαρξίν καὶ τὴν τυραννομένην μεγαλοφυῖαν τοῦ Ἑδγάρ Πόε. «Ὅχι μόνον καμμία χαρὰ δὲν αἰωρεῖται ἐπὶ τοῦ λίκνου του, ἀλλὰ φέρει γεννώμενος τὴν κληρονομικὴν ὑποστάθμη τὸ ἀλκοολισμοῦ.»

Οὕτω ὁ Πόε, καίτοι ἔτυχε προστατῶν, ἐφάνη τέσον ἀνάξιος ὑποστηρίξεως ὥστε ἐγκαταλείφθῃ ὑπ' αὐτῶν. Νυμφευθεὶς ἐν πλήρει πτωχείᾳ τὴν ἐξαδέλφην του Βιργινίαν, κόρην ἐπίσης ἀσθενικὴν, ἀπώλεσεν αὐτὴν μετ' εὐ πολλῷ καὶ ἔμεινεν ἐπὶ μακρὸν ἀπαρηγόρητος. Πλὴν τὸ τρομερὸν τοῦ ἀλκοολισμοῦ πάθος τὸν ἔσυρεν ἰλιγγιωδῶς πρὸς τὸ βράθρον, ἐνθ' ἐξ ἐτέρου ἢ δαιμονία φαντασία καὶ μεγαλοφυῖα του διαρκῶς ἐδημιούργει ἔργα φύσεως πάντοτε ἐκκεντρικῆς, ἀλλ' ἀπαραμίλλου κάλλους, γλαφυρότητος, φρίκης, τραγικοῦ μεγαλείου καὶ ἐπιβλητικότητος, ἀκαταμάχητου θλίψεως καὶ πόνου.

Τὸ ποίημά του ὁ «Κόραξ» τὸν ἔθεσεν εἰς σχέσιν μετὰ τὴν καλλιτέραν κοινωνίαν τῆς Νέας Ὑόρκης, πλὴν τίποτε δὲν ἐμπόδισεν ἵνα ὁ Πόε ἀποθάνῃ ἀθλιος, περημελημένος, ἐλεεινός, ἐν τινι Νοσοκομείῳ ὅπου εἶχε μεταφερθῆ ἐν πλήρει ἀναισθησίᾳ. Τοιοῦτον τὸ τέλος τοῦ μεγάλου τούτου συγγραφέως καὶ ποιητοῦ.

— Καὶ τίς ἢ φιλοσοφικὴ κεντρικὴ ἰδέα τοῦ «Κόρακος;»

Διότι βεβαίως ὁ ποιητῆς δὲν θρηνεῖ οὔτε λυπεῖται πραγματικὴν τινα «Ἐλεονώραν», τοῦτο εὐνόητον.

Δὲν εἶχε μᾶλλον ὑπ' ὄψιν πόθον τινὰ γλυκύτερον, ὠραιότερον, ἱερώτατον, ἀποτελοῦντα ἐν τι μετὰ τὸ ἐσωτερικόν **Ἐγώ** μας, πόθον τινὰ ἢ καὶ πόθους, ὄνειρα, ἐπιθυμίας ὑψηλᾶς, εὐγενεῖς, ὑπερανθρώπους, τείνοντας δηλονότι εἰς τὴν τελικὴν ἰδέαν τῆς ἀποστολῆς μας ἢν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δι' ἑαυτοὺς δημιουργοῦμεν, — τὴν **συνισταμένην** οὕτως εἰπεῖν τῶν δυνάμεων τῶν ψυχικῶν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν ὁποῖαν ἀφίνομεν νὰ ἐγῶθῃ, νὰ συγχωνευθῆ μετὰ τὸ πρόσωπόν τι πραγματικὸν ἢ πρὸς καιρὸν καὶ φανταστικὸν ἔστω, καὶ νὰ ἀποτελέσῃ οὕτω τὸ κέντρον τῶν σκέψεων καὶ θλίψεων μας ἐν τῷ κόσμῳ, ἐξ οὗ θὰ ἀντλῶμεν πάντοτε δυνάμεις καὶ ὁποῖ-

ος θὰ μᾶς εἶνε ὡς δευτέρα συνειδήσις—δὲν εἶνε μᾶλλον τούτο ὅπερ ἡ «Ἐλεονώρα» θέλει νὰ προσωποποιήσῃ;

Κατ' ἐμὲ ἀναμφιβόλως.

Καὶ ὁ Κόραξ; τὸ ἀπαίσιον τούτο μέλαν καὶ ἀτόραχον πτηνόν; Δὲν θέλει νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπηνήν ἑίμαρμένην τραγικῶς ἀπαθῆν, σκληρὰν καὶ ἀδυσώπητον;

Διότι τίς ἐν τῷ κόσμῳ δὲν ἐπέθῃ ποτε; Τίς δὲν εὐρέθη κατὰ τὴν ἀφόρητον στιγμήν ἐκείνην τῆς ψυχικῆς ἀσφυξίας καθώς, ὡς ἐξ εἰρωνίας, εἶδεν ἅπαντα τὰ ὄνειρά του καταρρέοντα, ὄνειρα ἅτινα ἐκτισε μεταχειριζόμενος ὕλικὰ διὰ τὰ ὁποῖα τὸ ἴδιόν του αἷμα ἦτο ἡ βευστή ὕλη τῆς ἀναμίξεως ὅπως σχηματίσῃ τὸ οἰκοδόμημα ἐκεῖνο ὅπου θὰ ἠδύνατο, ὡς ἐφαντάζετο, νὰ ζήσει ψυχικῶς ἥρεμος;

Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ὅλος ὁ ἀνεπτυγμένος κόσμος ἔχει διέλθει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦτρον τὴν κρίσιν ταύτην.

Ἐναντίως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀναπτύξεως ἐκάστου, πάντες ἐκλαῖσαν ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς «Ἐλεονώρας» των, ἣτις ἠδύνατο νὰ ἦτο ἐρωμένη, σύζυγος, ἀδελφή, ἀδελφός, τέκνον ἢ καὶ ἀπλῶς ἐπιδιώξας ἰδέας μεγαλόφρονος ὡς ἢ τῆς ἐκπληρώσεως μεγάλου τινὸς σκοποῦ ἐθνικοῦ ἢ δημοσίου, ἐπιστημονικοῦ ἢ πρακτικοῦ. Ἄπαντες οἱ σκεπτόμενοι ἐρρέμβασαν, ἐπέθῃσαν, ἐλυπήθησαν, ἐθρήνησαν. Καὶ πρὸ γεγονότων τέλος ἀναμισθητήτως τετελειωμένων, ἅτινα καιρίως τοὺς κατέθλιψαν καὶ ἐπίεσαν ἀπελπιστικῶς ἐν δεδομένην ὥρᾳ τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμά των, διηρώτησαν ἑαυτούς, ἡμιμαμφιβάλλοντες εἰσέτι ἐν τῇ μονώσει των, περὶ τῆς ἀληθείας, διστάζοντες ἐὰν δὲν θὰ μεταβληθῆ ἢ ψυχικὴ των ἐκείνη πικρὰ πραγματικότητα. Ἄλλ' ἀκαμπτὸς ἢ Μοῖρα, ὁ Κόραξ, ἀμετακλήτως τοῖς ἀπεκρίνετο τότε: **ΠΟΤΕ ΠΛΕΟΝ.**

Ἐνεκα τούτου, ἐταν βλέπωμέν ποτε κανένα ἀνδρῆον ἀγωνιστὴν τῆς ζωῆς νὰ στενάξῃ κρυφὰ καὶ δειλά, νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐκείνην τὴν ὥραν, καίτοι ἡ ζωὴ του καταναλισκεται ὑπὸ τὸ κράτος τῶν πλέον ὑψηλῶν καὶ γενναίων προσπαθειῶν, τῶν ὁποῖων ἀκούραστα ἐπιδιώκει τὴν πραγματοποίησιν — καθότι ὁ κανὼν τοῦ θίου του εἶνε «ἐμπρός» πάντοτε «ἐμπρός» νὰ εἴμεθα, λέγω, βέβαιοι ὅτι τὴν στιγμήν ἐκείνην

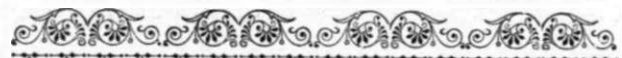
νέφος, ἄδρατον διὰ τοὺς θεδήλους, διέρχεται πρὸ τοῦ μετώπου του, καὶ εἰς τὰ ὠτά του ὄξεα καὶ γερεὰ ἤχει ἢ φωνή τῆς Εἰμαρμένης: **Ποτέ, Ποτέ Πλέον.** Καὶ τότε καὶ ὁ Οἰδίπους ἥρωϊκῶς στενάζει, μειδιῶν σαρκαστικῶς πλὴν ἀγχογγύστως.

Νῦν δὲ ἄς ἀναγνώσωμεν αὐτὸ τοῦτο τὸ ποίημα, τὸ ἔξοχον τοῦτο ποίημα τοῦ ὁποῦ καὶ αἱ ἐπαναλήψεις ἀκόμη ἔχουσι κάτι τὸ θελκτικόν, τὸ συγκινητικόν, τὸ ἀνέκφραστον.

Ζητῶ δὲ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας ἐὰν δὲν ἠδυνήθην τελείως νὰ ἀποδώσω ἐν μεταφράσει τὴν μαγείαν τοῦ ἔργου.

(Ἐπετα τὸ τέλος)

Ἀλεξάνδρεια -- Γ. ΠΑΝ. ΡΟΜΠΟΤΗΣ

Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΣΤΩΝ

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙῳ

Οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ σύεδροι εἶχον ὁμολογουμένως πολλήν... ἀσχολίαν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα. **Εἰς τὰς 2 μ. μ.** ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως μετὰ τὰς ἐπισήμους στολάς των, εἰς τὰς 5 μ. μ. εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Ζαπτείου μετὰ ἕνδονμα περιπάτου, καὶ εἰς τὰς 9½ μ. μ. μετὰ τὸ δείπνον πάλιν μετὰ τὴν ἐπίσημον ἀμφίεσιν, φράκον ἢ ὁμοίμορφον, διὰ τὴν πανηγυρικὴν δεξίωσιν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου. **Εἶνε** ὡραία καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ αἰθουσα αὕτη, εἰς ἣν ἄγει κατὰ μέτωπον ἢ πρώτη μαρμαρίνη κλίμαξ. Παρατείνεται κατὰ μῆκος εἰς μέγα ὄρθογώνιον, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ἐξώστας δεχομένους ἄπλετον φῶς. **Εἰς τὸ βάθος** δύο κίονες ἰωνικοῦ ἴσθμοῦ. **Πλαγίως** τὸ λάβαρον τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀθηναῖα χρυσοκέντητος, εἰκὼν τοῦ Γύζη. **Καὶ οἱ τέσσαρες τοῖχοι** καλύπτονται τῶρα μετὰ τὰς εἰκόνας τῶν ἀποθανόντων καθηγητῶν ὄλων τῶν Σχολῶν. **Εἶνε ἐκεῖ τὸ Πάνθεον** τῶν πρώτων διδασκάλων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, διότι τὸ ἄλλο ἢ διδάσκαλοι τοῦ πανελληνικοῦ ὑπῆρξαν καὶ θεολόγοι καὶ φιλόλογοι καὶ ἰατροὶ καὶ νομομαθεῖς καὶ φυσικομαθηματικοί, ὅσοι εἰς τρίτην ἢ ἦν γενεὰν ἐφώτισαν μετὰ τὴν

λαμπάδα τῆς ἐπιστήμης των τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. **Ἐκείτην τὴν** ἐσπέραν ἔπλεον εἰς κύματα ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἢ μεγάλη αἰθουσα (ἢ Αὐλα, ὡς λέγουσι οἱ Ἑυρωπαϊοὶ) καὶ ἄκων παρεούρετό τις εἰς τὴν **τύρβην** τῶν ζώντων καὶ κινουμένων καὶ διαλεγομένων εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου, καὶ...ροφάντων ἀπλήστως τὸν ἀφρόντα καμπανίτην. **Ἄλλ' ἔπρεπε τὴν** ἐσπέραν τοῦ μεγάλου Σαββάτου νὰ ἐπισκεφθῆ κανεὶς τὴν αἰθουσαν αὐτὴν τῶν παινεπιστημιακῶν τελετῶν διὰ νὰ αἰσθανθῆ τὸ μυοτήριον, τὸ ὁποῖον γύρω τὴν περιέβαλλεν. **Ἐλαμπε καὶ τότε** ἀπὸ τὰ ἠλεκτρικὰ φῶτα, ἀλλ' ἦτο **ἔρημικὴ.** Σιωπὴ βαθεῖα, «**θεῖη δὲ μιν ἀμφέχου ὄμιφ' ἢ**» («**τὴν περιέβαλλεν θεῖα φωνή**»), ὅπως λέγει ὁ Ὅμηρος. **Γύρω** ἀπὸ τοὺς τέσσαρας τοίχους προσέβλεπον μετὰ τὴν γλυκεῖαν των φυσιογνωμίαν οἱ προαποθανόντες διδάσκαλοι. **Αἱ εἰκόνες** δὲν εἶχον φωνήν, καὶ ὅμως πόσα δὲν μᾶς ἔλεγον τὰ ὀνόματά των! **Νὰ ὁ Ἀσώπιος,** ὁ Φίλιππος Ἰωάννου, ὁ Κορτογόνης καὶ τόσοι ἄλλοι **πρόσκοι** τῆς ἡμερώσεως καὶ τῆς παιδείας εἰς τὴν ἀναγεννηθεῖσαν Ἑλλάδα. **Ἦμποροῦσε** κανεὶς ἐπὶ πολλὰς ὥρας νὰ λειτουργηθῆ εἰς τὸ **ἀμίλητον** ἐκεῖνο **ἱερὸν τῆς Σοφίας.** **Ἦτο** μία «**δμηρικὴ νέκυια**», τ. ἔ. νεκρῶν ἐπισκόπων... εἰς τὰ πεδία τοῦ ἀσφοδελοῦ λειμῶνος. **Αἱ σκιαὶ** τῶν νεκρῶν παρήλαυνον ἢ μία μετὰ τὴν ἄλλην καί, ἔν ἤξευρέ τις τὴν γλωσσάν των, ἠμποροῦσε μετὰ μίαν ἐκάστην τῶν σεπτῶν ἐκείνων σκιῶν νὰ ἀνταλλάξῃ ὀλίγους λέξεις, ὅπως ἔκαμεν ὁ Ὀδυσσεὺς εἰς τὸν Ἄδην. **Ἄλλά...τῶρα** ἐπαυερχόμεθα εἰς τοὺς ζῶντας.

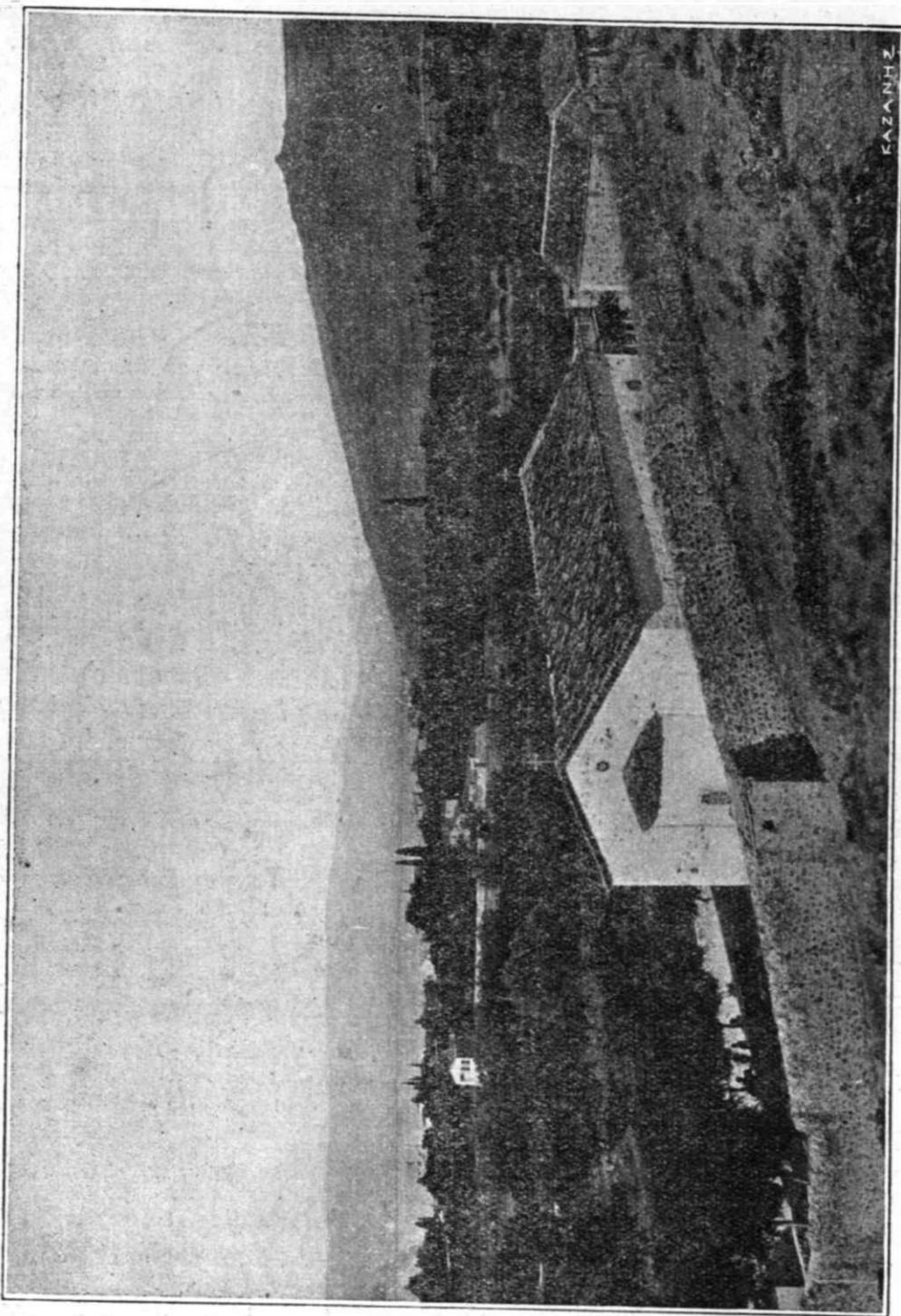
Ἦ αἰθουσα εἰς τὰς 10 ἦτο πλήρης. **Πεντακίσιοι** περίπου ξένοι μετὰ τὰς Κυρίας καὶ δεσποινίδας προσήλθον. **Αἱ Κυρίαὶ καὶ αἱ δεσποινίδες** ἔφερον πῖλον καὶ ἐξώμους ἐσθητάς. **Ὁ πρότανις κ.** Λάμπρος, φέρων τὴν τετραπλὴν χρυσοῦν ἄλυσιν, ἐδέχετο φιλοφρονέστατα τοὺς πάντας. **Ὀλοὶ οἱ ξένοι** προσήρχοντο μετὰ τὰς ἐπισήμους στολάς των καὶ τὰ παράσημα **Ἦ** ὁμοίμορφος τῶν προτάνων ἦτο ἐν πολλοῖς κωμικὴ. **Ἄλλὰ** τὰ Ἑυρωπαϊκὰ Πανεπιστήμια διατηροῦν τοὺς μεσαιωνικοὺς **τύπους,** περὶ τῶν ὁποῦ εἰρωνικῶς ὠμίλησεν ὁ **Μαχάφφου**

ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. **Εἰς τὰς 10 καὶ ὅ** προσήλθεν ὁ Βασιλεὺς, ἢ Βασίλισσα, ὁ Διάδοχος, ἢ πριγκίπισσα Σοφία, ἢ Ἀλίκη ἢ μεγάλη Δούκισσα Μαρία, οἱ πριγκίπισες, αἱ θυγατέρες τῶν πριγκίπων καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία. **Ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ πριγκίπισες** ἔφερον φράκον, ἢ Βασίλισσα καὶ αἱ πριγκίπισσαι μαργαριτοχόρους ἐσθητάς. **Τῶρα ἡ αἰθουσα** προσέλαβε μεγαλοπρεπὴ ὄψιν. **Ὁ θόρυβος** εἶνε μᾶλλον ἤρεμος καὶ εὐπρεπὴς. **Ὀλοὶ ἴσταται** ἔρθιοι. **Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος** προχωροῦν καὶ ἀναμνύονται μετὰ τὸ πλῆθος. **Τὸ αὐτὸ κάμνει** καὶ ὁ λατρευτὸς πρωθυπουργὸς Βενιζέλος καὶ οἱ ἄλλοι ὑπουργοί. **Τὸν Βενιζέλον** πολλάκις περιστοιχίζουσι Κυρίαὶ καὶ Δεσποινίδες. **Ἀκούραστος** εἰς ὅλα ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ δύο ὥρας ἐκεῖτην τὴν ἐσπέραν ἰστάθη ὄρθιος, φιλοφρονῶς καὶ οἰκείως συνδιαλεγόμενος πρὸς ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν ξένων. **Ἦρχισε** τὴν συνδιάλεξιν μετὰ τὸν συμπατριώτην καὶ Πρότανιν τοῦ Πανεπ. τῆς Κοπεγχάγης, Buhl, θεολόγον, καθηγητὴν τῶν σημιτικῶν γλωσσῶν, μετὰ τὸν ὅποιον ἐπὶ πολὺ παρέτεινε τὴν ὁμίλιαν, γελῶν πολλάκις οἰκείωτα, θωπεύων τὴν χρυσοῦν ἄλυσιν ἢ ὁποῖα ἐκρέματο ἀπὸ τοῦ στήθους του. **Εὐθυτενης** καὶ νεανικὸς ἀκόμη. **Νομίζει** κανεὶς ὅτι κατέχει ὁ εὐτυχεὺς αὐτὸς ἐστεμμένος τὸ μυοτήριον τῆς **ἀειθαλοῦς νεότητος.** **Διὰ** κάθε ἐνι σοφόν, μετὰ τὸν ὅποιον συνδιελέγετο γαλλιστί, γερμανιστί, ἀγγλίστι, εὐρισκε καὶ ὀλίγας ὥρας λέξεις καὶ φράσεις, τείνων ἀφελέστατα πρῶτος πρὸς αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὑποκλινόμενος πολλάκις καὶ χαριτολογῶν. **Ἰδιαζούσης** ὅλως τιμῆς ἠξίωσε τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Χεδίβου καὶ τῆς Τουρκίας. **Ἦνίστε** μέσα εἰς τὸν θόρυβον καὶ τὸν συνωτισμὸν τινὲς τῶν καθ' ὁμίλους διαλεγομένων, μὴ προσέχοντες εἰς τοὺς πέριξ ἴσταμένους, ἀφ' οὗ καὶ ἡ εὐθυμία ἐκυριαρχεῖ καὶ τὸ κυλικεῖον εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπολιορκήθη, σχεδὸν διηγκῶν τὴν Α. **Μεγαλειότητα,** τὸν Βασιλέα, ὅστις μειδιῶν παρεμέριζεν καὶ ἀνταπέδιδε τὸν **αἰφνίδιον** χαιρετισμὸν τῶν ἀπροσέκτων μετὰ ὑπόκλισιν. **Ἦνα** μάλιστα στρατιωτικὸν ἀκόλουθον πρεσβείας, ὅστις ἴστατο ἀφηρημένος, μετὰ τὰ νῶτα ἐστραμμένα, τὸν ἔπιασε σιγὰ σιγὰ ἢ Α. **Μεγα-**

λειότης ἀπὸ τὸν βραχίονα καὶ τὸν ἐγγύρισε μετὰ δύναμιν πρὸς τὰ ἐμπρός. **Ὁ ἄνθρωπος** τρομάξας ἀνταπέδωκε τὸ ἀπρόοπτον φιλοφρόνημα μετὰ στρατιωτικὸν χαιρετισμὸν εἰς...προσοχήν! **Ὅσον** διὰ τὸν Διάδοχον καὶ τοὺς ἄλλους πριγκίπας καμμία ἐθιμοτυπία: **Ἦνεμινύοντο** καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ πλῆθος, ὅπως οἱ ἄλλοι, καὶ ἔφθασαν καὶ μέχρι τοῦ κυλικεῖου εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ὅπου ἀφθονος ἢ σποנדὴ ἔρρει τοῦ καμπανίτου. **Ἦκει ἦσαν** πλέον πατεῖς μετὰ πᾶ ὅσα. **Ἦβλεπες** τὸν ἐστεμμένον ποιητὴν τοῦ Χεδίβου Ἀχμέτ Σακῆ νὰ ρομφᾶ ἀπλήστως ἀπὸ μεγάλης ὑλικὸς τὸν ἀφρόντα οἶνον, τὸν ὁποῖον προσέφερε φίλιως εἰς τοὺς ξένους ὁ περιποιητικώτατος ἰατρὸς Σκευὸς Ζερβός, ὑφηγητὴς τῆς μαθητικῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ. **Ὀύχι** ἀπαξ ἐπεσκέφθησαν τὸ κυλικεῖον καὶ ροδοπάρειοι Κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες, εἰς τὰς ὁποίας κανὲν ἐμπόδιον δὲν ἐγένετο ἢ ἀμφίεσις ὅπως ἀναμειχθῶσι εἰς τὸν βομβοῦντα ἐσμὸν τῶν πινόντων. **Ἦ εὐθυμία** τῶρα ἐκορυφώθη καὶ ἐπειδὴ αἱ κεφαλαὶ ἐπληρώθησαν καπνοῦ, οἱ ὄμιλοι Ἦρχισαν κατὰ μικρὸν νὰ ἀραιούνται. **Τὸ μεσονύκτιον** ἀκριβῶς ἀπεχώρησαν ὁ Βασιλεὺς, ἢ Βασίλισσα καὶ οἱ πριγκίπισες, οἱ πρέσβεις τῶν ξένων Κρατῶν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Α. Μ. **Εἰς τὴν** λαμπρὰν δεξίωσιν πλὴν τῶν ξένων προσήλθον καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπ. μετὰ τῶν Κυριῶν καὶ Δεσποινίδων καὶ πλείστοι κεκλημένοι ἐκ τῶν ἀνωτέρων τάξεων τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, ὑπεισήλθον δὲ καὶ πολλοὶ ἔξυπνοι ἄνευ εἰσιτηρίου! ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν. **Ἦλλως,** τὸ εἰσιτήριον ἦτο διὰ τοὺς **ἐπισήμους** μόνον! **Ἦπερ**χόμενοι ἐχαιρετίζον ἐγκαρδίως τὸν πρότανιν κ' Λάμπρον. **Ὦρα 1½ π. μ.,** ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀπέμενον μόνον τὰ **νανάγια!**

(Ἐπετα Συνέχεια)

“ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ” ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΝ ΣΜΥΡΝΗΣ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

Φωτογραφία ληφθεῖσα ἀποκλειστικῶς διὰ τὸν «Αἰολικὸν Ἀστὴρα» ἐπὶ τοῦ ἐπιφανοῦς τῆς Σμύρνης Φωτογράφου κ. Lind.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Μία τῶν ὡραιότερων καὶ ἴσως ἡ μόνη πάνδημος ἐν Σμύρνη πανήγυρις εἰς ἣν συρρέουσι καθ' ἕκαστον ἔτος χιλιάδες φιλεόρτων προσκυνητῶν τυγχάνει ὁμολογουμένως ἡ τελουμένη ἐν τῷ ἡμίωρον τῆς Σμύρνης μαγευτικῷ Προαστείῳ «*Αγία Τριάς*», κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ

φερονύμου Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ἀναμφηρόστως συντείνει πρὸς τοῦτο καὶ ἡ ἐποχὴ καὶ τὸ εὐθετον τοῦ Προαστείου συγκοινωνοῦντος ἐπιθαλασσίως καὶ διὰ ξηρᾶς μετὰ τῆς Σμύρνης· καθ' ἅπασαν τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς αἱ Σιδηροδρομικαὶ συνολκαὶ ἀκαταπαύστως

HENRI COUPIN

ΤΑ ΖΩΑ

ΕΧΟΥΣΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ;

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Φθάνουσι μετ' ὀλίγον εἰς τὸν προωρισμένον τόπον καὶ ὁ ἀκολουθῶν ὄμιλος ἀρχίζει νὰ σκάπηι λάκκους, ἐν ἑκάστῳ τῶν ὁποίων κρύπτεται καὶ ἐν πτώμα.

Τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ νεκροθάπτου φαίνεται ἀπαρέσκον εἰς τινὰς τῶν μυρμηκῶν οἵτινες ἐδοκίμαζον νὰ ἀπομακρυνθῶσι χωρὶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ καθήκον των. Ἀλλὰ ἡ πειθαρχία εἶνε αὐστηρὰ καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος συμβιβασμοῦ προκειμένου περὶ καθήκοντος. Οἱ ἀπειθοῦντες καταδιώκονται καὶ ἐπιναφέρονται διὰ τῆς βίας εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Ἐκεῖ δικάζονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν μυρμηκῶν, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει τὴν ἄμεσον θανάτωσίν των ἥτις ἐκτελεῖται ἐπὶ τόπου· δὲν κρίνεται δὲ ἰκανὴ τιμωρία ὁ θάνατος δι' ἑν τοιοῦτον κακούργημα καὶ, ἀντὶ νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς καταδίκους ὡς εἰς τοὺς ἐντίμους νεκρούς, μίαν ἐπιμελημένην καὶ ἰδιαιτέραν ταφήν, τὰ σώματά των συσσωρεύονται εἰς ἕνα κοινὸν λάκκον ἀνοιγόμενον ἐν σπουδῇ ὑπὸ τῶν ἀνευ οἴκτου τιμωρῶν.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιμενῆ τις ἐπὶ τοῦ ἀπιδάκτου τοῦ ἀνεκδότου τούτου, τὸ ὁποῖον συνέτεμον ἀπλῶς χωρὶς νὰ ἀλλοιώσω, καὶ τὸ ὁποῖον ἴσως ὀφείλει τὴν ἀρχὴν του εἰς παρατήρησιν γεγονότος ἀκριβοῦς ἀλλὰ τελειῶς παραμορφωθέντος ἐπὶ τῆς πολυζωηρᾶς φαντασίας Mistress Hatpen. Ὅ,τι με ἐκπλήττει εἶνε ὅτι μία τοιαύτη ἱστορία ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τῆς Λιναίας ἀκαδημίας τοῦ Λονδίνου, ἥτις περιλαμβάνει μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐξόχους ἀνδρας καὶ τῆς ὁποίας αἱ δημοσιεύσεις ἀπολαύουσι δικαίως μεγάλης ἐκτιμῆσεως.

Ἐπικηδεῖοι τελεταὶ εἶνε σπάνια εἰς τὸ βασιλεῖον τῶν ζώων. Ἐν τούτοις ἔχω νὰ διηγηθῶ δύο τοιαῦτα παραδείγματα, τὰ ὁποῖα μέχρι τινὸς σημείου δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀναμφισβήτητα. Ἴδου τὸ ἐν τῶν γεγονότων τούτων ἱστορούμενον ὑπὸ τοῦ André Theuriot.

Τὸ γεγονὸς συνέβη εἰς ἕν καντόνιον τῆς Haute-Marne καὶ ἡ εἰλικρίνεια τοῦ μάρτυρος ὅστις μοὶ τὸ διηγήθη, λέγει ὁ ἐξοχος συγγραφεὺς, μοὶ ἐφάνη ἀδιαφιλονείκητος. Εἰς γεωργὸς τοῦ Bassigny εἶγεν ἀγοράσει μίαν ἀγέλην βοῶν, τὴν ὁποίαν ὠδήγησεν εἰς τὸν λευῶνα. Ἡμέραν τινὰ ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν βοῶν καὶ εἶδε μακρόθεν τέσσαρας ἐκ τῶν βοῶν τούτων ὄκλαδὸν καθημένους περὶ τὸν πέμπτον, ὅστις ἐφαίνετο κεκλιμένος ἐπὶ τῆς γλῶσσης. Ὁ ἐν τῷ μέσῳ εἶχε μίαν στάσιν ἀλλόκοτον καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τέσσαρες ἦσαν ἀκίνητοι καὶ προσεκτικοὶ ὑπὲρ τὸ

μεταφέρουσι πανηγυριστάς, ἐνῶ διὰ θάλασσης τὰ Ἀτμόπλοια καὶ ἀπειρία λέμβων διασχίζουσι τὴν γαληνιαίαν θάλασσαν προσδίδουσι πανηγυρικωτάτην ἄποψιν διὰ τῶν εὐθύμων ἁσμάτων καὶ τῆς παρομοιότησεως εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις ζωηρότητος.

Κατὰ τὴν νύκτα τὸ Προάστειον παρουσιάζει θέαμα φασμαγορικόν· μακρόθεν διαφαίνονται τὰ κατεσπαρμένα πανηγυρικὰ φῶτα ἀνὰ τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἐξοχικοῦ χωρίου, ἐν ᾧ ἀλαλαγμοί, τύμπανα καὶ μουσικὰ ὄργανα πλήττουσι τὰ ὦτα ἐξ ἀποστάσεως· κατὰ δὲ τὴν ἑγγὺς ἀφίξιν παρατηρεῖ τις γραφικὸς χορὸς *σιηνομένων* ὑπὸ εὐθαλῶν νέων ἐν ὑπαίθρῳ, ἢ ἐν ὑπαστέγοις δωματίοις ἐνθα καλλιπάρειοι νεάνιδες τῶν χωρίων χορεύουσι τὸν *συριτὸ* μετὰ τοῦ ἐλλεκτοῦ τῆς καρδίας των, ὅστις τὸν πρὸς τὴν λατρευτὴν τοῦ βαθμὸν τῆς ἀγάπης καταδεικνύει διὰ τῶν συχνῶν πυκνῶν χρηματικῶν φλοδωρημάτων, ἅτινα ῥίπτει εἰς τοὺς ἀνακρούοντα τὸν χορὸν μουσικούς.

Ἐπὶ τὰς 5.000 φιλεόρτων κατέρχονται Σιδηροδρομικῶς μόνον ἐκ Σμύρνης—χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τις τοὺς ἐκ τῶν ἄλλων Προαστείων—, οἱ δὲ σύμπαντες πανηγυρισταὶ οἱ διὰ διαφόρων μέσων καθ' ἕκαστον ἔτος μεταβαίνοντες ὑπολογίζονται περὶ τὰς 25.000!

Εἰκόνα τοῦ Προαστείου μετὰ τοῦ Ι. Ναοῦ παραθέτομεν ὀπισθεν κατὰ φωτογραφίαν τοῦ διακεκομένου τῆς Σμύρνης φωτογράφου ἀξ. κ. J. Lind, ὃν καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστεῖ ὁ «Αἰολικὸς Ἀστὴρ» διὰ τὴν ἐκ δευτέρου εὐγενῆ καλλιτεχνικὴν συμβολὴν του, ὡς καὶ τὸν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Προσωπικοῦ τῶν Σιδηροδρόμων Σμύρνης—Ἀϊδινίου ἐν Ἀγία Τριάδι παραθερίζοντα ἀγαπητὸν ἡμῶν φίλον κ. Σωκράτην Παπάζογλου διὰ πάσας τὰς σχετικὰς συμπληρωματικὰς πληροφορίας.

Ἡ ἄνω εἰκὼν εἶνε μεγέθους «Bird's eye» ἔχει δηλ. ἀναλογίαν πρὸς τὸ πραγματικὸν μέγεθος τὸν ὀφθαλμὸν πτηνοῦ.

Κυθωνίαι — ΙΩΝ

σύντηθες. Πλησιάζει: ὁ βοῦς, περὶ τὸν ὁποῖον οἱ τέσσαρες ἄλλοι εἶχον σχηματίσει κύκλον, ἤτο νεκρὸς καὶ οἱ σύντροφοί του ἐφαίνοντο ἀγρυπνοῦντες περὶ αὐτόν.

Ὁ γεωργὸς ἐδυσκολεύθη πολὺ νὰ παραβιάσῃ τὸν κύκλον τῶν πιστῶν φυλάκων, οἵτινες ἐφαίνοντο ὅτι εἶχον συσπειρωθῆ ἵνα ἐμποδίσωσι τὴν προσέγγισιν εἰς τὸν νεκρὸν. Δὲν ἔπαρχει τι τὸ ἀπείρως συγκινητικὸν εἰς τὴν παράδοξον αὐτὴν καὶ σιωπηλὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ νεκροῦ ἐκ μέρους τῶν συντρόφων του;

Τὸ ἔτρονον γεγονός τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ σημειώσω ἀναφέρεται ἐπίσης εἰς τὸν βουὴν καὶ ἀναγράφεται ὑπὸ τοῦ Pierre Loti. Ἐν τῷ ἔργῳ αὐτοῦ «Le livre de la pitie» περιγράφει τὴν ἀγωνίαν ἐνὸς βοῦς μόνου ἐπιζῶντος μιᾶς ἀγέλης ἐπιβισσοθείσης ἐπὶ ἐνὸς πλοίου ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς τροφήν τοῦ πληρώματος, ὅταν παρέστη εἰς τὸν θάνατον τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν συντρόφων του: «Τότε στρέφει βραδέως τὴν κεφαλὴν, ἵνα τὸν ἀκολουθήσῃ διὰ τοῦ μελαγχολικοῦ του βλέματος, καὶ βλέπων ὅτι ὠδηγοῦσιν αὐτόν πρὸς τὴν αὐτὴν γωνίαν τῆς συμφορᾶς, ὅπου πάντες οἱ προηγουμένοι εἶχον θυσιασθῆ, ἐννοεῖ: μία ἀκτις νοήσεως ἀνέλαμψεν εἰς τὸ κρανίον τοῦ πτωχοῦ ζῴου καὶ ἐξέβαλε μυκηθμὸν ἀγωνίας».

•••

Ζῶντι τινα φαίνονται ὅτι προαισθάνονται τὸν θάνατον. Ἴδον δύο παραδείγματα λίαν ἐνδιαφέροντα ἱστοροῦμενα ὑπὸ τοῦ M. Cunisset-Carpot, ὅστις ἐν τούτοις τὰ θεωρεῖ ὡς ἐξαιρεσεις.

«Ἐίχον πρὸ ὀλίγων ἑτῶν ἕνα κινήτριον κύνα εὐχρηστον, ἀτρόμητον καὶ νοήμονα ἡμέραν τινά, ὅτε ἤτο ἀκόμη μικρὸς, τρέχων ὡς τρελλὸς ἐκτύπησε τὴν κεφαλὴν του, ἐπὶ ἐνὸς πασσάλου ἐμπεληγμένου εἰς τὴν γῆν, τοσοῦτον ἰσχυρῶς, ὥστε κατέπεσεν ἀκίνητος, τὸν ἐνόμισα νεκρὸν καὶ παρῆλθε πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰς αἰσθήσεις του. Ἀπὸ τοῦ ἀνηχηματισμοῦ τούτου σιγῆς προσηβάλλετο ὑπὸ ζῆλης κατὰ τοὺς ἰσχυροὺς καύσωνας ἢ τὰ πολὺ δριμύνα ψύχη, ἐνῶ ἔτρεχε, ἵσπυτο αἰφνιδίως κλονούμενος ἐπὶ τῶν ποδῶν του, περιστρέφετο μίαν ἢ δύο φορές. Ἐπειτα μετὰ τινά λευκὰ ἐπανελάμβανε τὴν εὐστάθειάν του. Αὐτὰ αἱ στιγμαῖαι ἀδιαθεσίαι ἄλλως τε δὲν ἐφαίνοντο παρυσιαῖζοσαι κίνδυνόν τινα.

Ἡμέραν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας, ὅτε ἡθερμότης ἤτο ἀποπνευκτικὴ ἵχνηλάτει ἡσυχῶς πρὸ ἐμοῦ αἰφνιδίως εἶδον αὐτόν νὰ ἴσταται, νὰ ταλαινεύεται ἐπὶ ὀλίγον καὶ ἔπειτα νὰ πίπτῃ ἀδρανῆς ὡς ἄψυχος μύγα. Ἐτρέξα, εὗρον αὐτὸν κατακέμενον μετὰ τὸὺς πόδας εὐθείας καὶ ἀκίμπτους καὶ τὴν καρδίαν ἄνευ παλμῶν. Ματαίως προσεπάθησα δι' ὄσων τῶν μέσων ὅσα ἠδυνήθηθην νὰ ἐπινοήσω, νὰ τὸν βοηθήσω, νὰ τὸν ἐμπνεύσω· οὐδὲν ἐπετύγχανον ἔμεινεν ἐκεῖ ἀκίνητος ὡς κεραυνόπληκτος.

(Ἐπεται συνέχεια.)

Πάτραι— Γ. Α. ΜΕΓΑΣ δ. μ.

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ (*)

Τώρα ποῦ εἶμαι στὸ χωριὸ ὄλ' ἡ ζωὴ μου ἔχει ἀλλάξῃ. Τῆ νύχτα μόνος μου κι τὰζω κάτω τὴ θάλασσα νάνατριχιάζῃ σ' τὸ σφιχταγκάλισμα τοῦ βοροῦ καὶ ὅλη ἡ Ἁγία Τριάδα—τὸ χωριὸ μου— νάναι φοβισμένη ἀπὸ τὴ μάνη τοῦ ἀγρίου ἀγαπητικοῦ της.

Ἄπάνω ἀπὸ τὴν ὄλλη τὴ μεριά εἶνε βουνὰ θεόρατα γινιὰ χωρὶς κανένα δένδρο, ποῦ σοῦ θιμίζουσαν ἄγριες ἐρημιές καὶ ἀνθρώπους ποῦ δὲν γνωρίζουν τὴν ἀξία πῶγε τὸ δένδρο σ' τὴ ζωὴ μας.

Κάθε βράδυ οἱ τσομπάνηδες ἀνάφτουσαν φωτιές καὶ φέγγουν ἄγρια γύρω σ' τὰς κορφοβουνιές κι ἂν ἔχη κάποιον δένδρο τὸ καίνε γιὰ νάβγη χόρτο γιὰ τὰ πρόβατά του.

Θυμοῦμαι μιὰ τέτοια φωτιά ποῦ βάσταξε δύο μερόνυχτα καὶ ποῦ φαινόταν ἀπὸ μακριὰ σὰν ἠφαίστειο πρῶτότυπο ποῦ ἂν δὲν κατέστρεφε ἀλλὰ καὶ χωριὰ κατέστρεφε ὅμως δένδρα καὶ πρασινάδες καὶ σκόρπιζε γύρω του τὴν ἐρημιὰ καὶ τὴν καταστροφή.

Τὰ σπίτια τοῦ χωριοῦ μου εἶνε κτισμένα μετὰ γούστο καὶ τὸ καθένα τῶν ἔχει μιὰ νοστιμάδα ξεχωριστή.

Ὅλοι οἱ θυμὸι τῆς ἀρχιτεκτονικῆς εἶνε σπορμένοι μέσα αὐτὸ τὸ ἡσυχὸ καὶ ἀριστοκρατικὸ χωριό.

Τὸ σπίτι μας εἶνε σωστὸς παράδεισος. Μέσα σ' τὴ θάλασσα χώνεται σὰν νὰ θέλῃ νὰ δροσισθῇ καὶ γύρω του ὁ κῆπος τὸ στολιζεῖ καὶ τοῦ δίνει μιὰ χάρη ἀνέκφραστη.

Τὰ δύο μπαλκόνια του σὰφνήνουν νὰ θαυμάζῃς πότε τὴ θάλασσα καὶ πότε τὰ βουνὰ ποῦ κίτω κάτω εἶνε πράσινα ἀπὸ τὰ περιβόλια τοῦ χωριοῦ.

Ἡ ἐκκλησία του εἶνε ψηλά σὲ μιὰ κορφοῦλα καὶ ἅμα χτυπᾷ ἢ καμπάνα τῆς χίνει μιὰ ἀρμονία γλυκιὰ ποῦ μέσα σ' τὴν ἐρημιὰ κάνει ὄλο τὸ χωριὸ μιὰ μεγάλη ἐκκλησία καὶ τὰ κορίτσια τὸ βραδῶν βράδυ ὄλο χαρὰ καὶ γελιαστὰ τραγουδοῦν μετὰ χάρη τραγούδια ποῦ τοὺς ἐμπνέει ἢ γλυκειὰ νεότης τῶν καὶ σχηματίζουν τὸ χορὸ τοῦ ἐξυμνεῖ τὸ Δημοιοργὸ τῆς Ἐὐμορφιάς.

Μὲ κάνουν πάντα νὰ δεμβάζω καὶ μόνος μου ἔπάνω σ' τὸ παράθυρό μου ἅμα τὰ βλέπω πλάτω ἄθρεια τὸ μῦθο τοῦ Ὀδυσσεὰ ποῦ πέρασε ἀπὸ τὰς Σειρήνας. Ὅλες τὶν νεραιδες εἶνε πεταχτὲς καὶ γελαστὲς... Ὑστερα ἀπὸ τὸ δροσερὸ λουτρὸ σ' τὴν καθύρια θάλασσα τῆς Ἁγίας Τριάδος πηγαίνομε περίπατο σ' τὸν ὠραῖο πλατὺ δρόμο ποῦ ὠδηγεῖ σ' τὸ Κορδελιὸ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά καὶ σ' τὸ Βαῖρακλὴ ὡς σ' τὴ Σμύρνη ἀπ' τὴν ἄλλη. Ἐκεῖ γλεν-

(*) Ἰδ. εἰκόνα σελίς 248

τοῦμε καὶ γελοῦμε καὶ περνᾷ ὠραία ὁ καιρὸς. Ἄλλὰ ἡ μεγάλη ἀπόλαυσις εἶνε τὴ νύχτα μεσὶ τὴ βάρκα μετὰ καλὴ παρέα.

Ἡ θάλασσα ἡσυχαιμένη κρυφακούει, τὰ γλυκὰ τραγούδια μας ἐν ᾧ ἀφίνει λαχταριστὴ νάφαι-

νονται σ' τὰ σπλάχνα τῆς ἢ κουπιές, ποῦ τὰ γερά χέρια τοῦ βαρκάρη μας ἀνεβοκατεβύζουν με θυμὸ. Κι' ἀπὸ ἀνατριχίλα φωσφορίζει καὶ μᾶς θυμίζει τὰ ξωτικά ποῦ κρύπτει μέσα της.

• Ἁγία Τριάς • Σμύρνης — ΠΑΝΟΣ ΒΕΝΙΑΜΙΝ

ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΕΜΠΟΡΙΑΚΟΙ ΚΑΡΠΟΙ

ΒΡΩΜΗ

z.

Δημητριακὸς καρπὸς θρεπτικώτερος τῆς κριθῆς.—Ἐἶναι ἀχυρῶδης καὶ ὀλιγόσαρκος, ἐξοδευόμενος δὲ ὀλιγώτερον τῆς κριθῆς, σπεῖρεται ἐν περιωρισμένῃ σχετικῶς κλίμακι.

Ὁ καρπὸς τοῦ ἐγκλείει πολλὰς καὶ διαφόρους ποικιλίας, αἵτινες διασπίνονται ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ κόκκου καὶ τοῦ σχήματος, καλλιεργεῖται δὲ εἰς τὰ βόρεια μέρη περισσότερο παντὸς ἀλλοῦ δημητριακοῦ καρποῦ, ὡς ἡ βρίζα, διότι ἡ θερμότης ἀλλοιοῖ μέγιστον τὴν ἀνάπτυξιν καὶ ποιότητα αὐτοῦ.—Πρὸς καλλιέργειαν τοῦ καρποῦ τούτου προτιμᾶται ἑδάφος στερεὸν ἢ ἀμυγδαλέου καὶ ὑγρόν.—Ἡ καλλιέργειά του δὲν ἀπαιτεῖ

οὐτε δαπάνας, οὐτε κόπους, ἔπως ἡ τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς, καθόσον ἀνευ σὺδεμίας τοῦ ἑδάφους παρασκευῆς ἀναπτύσσεται ἐπιτυχῶς καὶ εἰς μέρη εἰς ἃ ἕτερος δημητριακὸς καρπὸς ἀδυνατεῖ νὰ εὐδοκηθῆ, ἔχουσάν δὲ τῶν ριζῶν αὐτοῦ μεγίστην ἀπορροφητικὴν δύναμιν, δύναται νὰ ἀνεύρῃ πανταχοῦ τροφήν, ἀκόμη καὶ εἰς γαίας ἐφ' ὧν προηγουμένως εἶχον ἀναβλαστήσῃ ἕτεροι δημητριακοὶ καρποὶ καὶ κριθῆ, ἥτις, ὡς γνωστόν, ἔξαντλεῖ πολὺ τὸ ἑδάφος.

Ἡ μέλαινα βρώμη καὶ ἡ λευκὴ κατέχουσιν ὑποληπτικώτερον ἐν τῇ ἐμπορίᾳ θέσιν καὶ ἰδίως ἡ λευκὴ διὸ καλλιεργεῖται εἰς μᾶλλον ἐκτεταμένους σχετικῶς τῶν ἄλλων ποιότητων γαίας.

Ὁ ἐκ τῆς βρώμης κατασκευαζόμενος ἄρτος εἶνε μέλας, βαρὺς, πικρὸς καὶ ὄχι στερεός.—

Οἱ κόκκοι τῆς βρώμης χρησιμεύουσι πρὸς θρέψιν τῶν οἰκιακῶν ζώων, τετραπόδων καὶ πτηνῶν, ἀγαπῶντων αὐτοὺς μετὰ πάθους. Ἐν Σκωτία ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν τροφήν τῶν πτωχῶν ὄρεινῶν, αἵτινες θεωροῦσι τὴν βρώμην, ὡς αἰτίαν τῆς εὐδρώστου κρᾶσεως τῶν, — οἱ

κόκκοι τοῦ καρποῦ τούτου χρησιμεύουσιν εἰς τὴν κατασκευὴν εἰδους ζύθου λίαν δυνατοῦ καὶ εἰδους οἶνοπνευματώδους ποτοῦ καλουμένου whiskey (ουΐσκι.)

Μετὰ τὸν σίτον ἡ βρώμη ἔχει τὴν μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν παραγωγὴν, ἥτις ἀνέρχεται εἰς 63.000.000 τόνους ἐξ ὧν 40.360.000 παράγονται ἐντὸς τῶν ἐξαγωγικῶν χωρῶν 23.305.000 ἐντὸς τῶν εἰσαγωγικῶν.

Καὶ ἐν τῇ παραγωγῇ τῆς βρώμης τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ Ρωσία μετὰ 16.800.000 τόν. αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἐπονται τῇ Ρωσίᾳ μετὰ 14.420.000 ἢ Γερμανία 8.650.000, ὁ Καναδὰς 6.000.000 ἢ Γαλλία 5.550.000, ἡ Μεγάλη Βρετανία μετὰ τῆς Ἰρλανδίας 2.950.000, ἡ Τουρκία 390.000, ἡ Ρουμανία 405.000, ἡ Βουλγαρία 200.000 ἢ Ἀργεντινὴ 143.000 τόν. ἢ Ἰσπανία 4.979.599 μετρικῶς στατήρας, ἢ Οὐγγαρία 26.400.000 χιλιόγραμμα, ἢ Σουηδία καὶ ἡ Νορβηγία 19.900.000 ἑκατόλιτρα.

Εἰσαγωγικαὶ χώραι εἰσὶν ἡ Ἀγγλία, Γερμανία, Γαλλία, Βέλγιον, Ὄλλανδία, Ἰταλία καὶ Σουηδία. ἐξαγωγικαὶ δὲ ἡ Ρωσία, αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ὁ Καναδὰς. Σμύρνη—ΕΥΑΓΓ. ΣΑΡΙΚΑΣ

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡ ΤΣΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

ΕΝ Τῇ ΠΕΡΙΟΧῇ ΑΔΡΑΜΥΝΤΙΟΥ

Φωτογραφία τοῦ ἐρασιτέχνου δημοῦ κ. Ε. Π. Ἀγγελῆ

ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΑΝΕΚΤΙΜΗΤΑ ΑΥΓΑ

Ὁ Γκαρανζὸ προσέλαβεν ἓνα δικηγόρον, τὸν κύριον Μουϊλλὸν δὲ λα Μουϊλλέο, ὅστις ἀνέφερε μὲ ἰσχυρὰς ἀποδείξεις ὑποστηρίξεως ὅτι οἱ Ἄγγλοι εἶχον καύση τὴν Ἰωάνναν Δάρκ καὶ ὅτι ἡ πράξις αὐτῆ ἦτο ἀμάρτημα ἀνεπανόρθωτον διὰ τὸ ὁποῖον ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἀλβιῶνος μέχρη συντελείας τῶν αἰῶνων ὄφειλον νὰ εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνα. Ὑπέμνησεν ἐπίσης τὸ Βατερώ, τὸν βράχον τῆς Ἀργίας Ἐλένης, καὶ ἐδείχθη πολὺ ἰσχυρὸς εἰς τὴν ἀποικιακὴν γεωγραφίαν καθὼς καὶ εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἦτο μία ὥραία ἀγόρευσις πρὸς τὴν ὁποίαν ἦτο πολὺ δύσκολον ν' ἀπαντήσῃ τις, ἐπεὶ αὐτὴ μόλις ἔθιξε τὸ δικαζόμενον θέμα καὶ ὁ Ἄγγλος κατεδικάσθη εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς αἰτηθείσης ποσότητος ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἔξοδα, ἅτινα ἐντὸς τινῶν ἐβδομάδων ἐσηγήματισαν μίαν χιονοστοιβάδα ἀρκετὰ ἀξιόσεβαστον.

Εὐτυχῶς ἡ δικαιοσύνη προσφέρει καταφυγὴν τῆς ὁποίας γνωρίζουσι νὰ ἐπωφελῶνται οἱ δύστροποι διάδικοι. Ἐπὶ τῇ συμβουλῇ τοῦ δικηγόρου του, κυρίου Ἐβανς Μακροά, Σκότου, τοῦ ὁποίου ἡ οἰογένεια ἦλθε ν' ἀποκατασταθῇ εἰς Γαλλίαν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ 14^{ου} Λουδοβίκου, ἀλλ' ἐπὶ τέλους πάντοτε Σκότου, ὁ Τζὼν Κράβ ἔκαμεν ἔφεσιν καὶ ἡ δίκη ἐπανῆλθεν ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἵνα δικασθῇ τελειωτικῶς.

Ἦτο ὥραία τις πάλῃ. Τὴν φορὰν ταύτην ὁ κύριος Μουϊλλὸν δὲ λα Μουϊλλέο ἀνήλθε μέχρη Γουλλιέλμου τοῦ Κατακτητοῦ καὶ ἀνεπόλησε μετὰ λύπης τριζῶν τοὺς ὀδόντας του, τὴν ἡτταν τοῦ στρατοπέδου τῆς Βουλῶνης. Ὁ κ. Ἐβανς Μακροά, μετριοφρονέστερος, ἀνέφερε τὰς ἐνδόξους ἀναμνήσεις τοῦ Κορμαϊκοῦ πολέμου καὶ διεκήρυξεν ὅτι δύο λαοὶ οἵτινες ἐπολέμησαν

συνάμα διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δὲν ἔπρεπε ποτὲ νὰ εὐρίσκωνται εἰς διαφωνίαν συμφερόντων. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν αὐτὴν τῆς δίκης, ἕκαστος ἐπέμενε εἰς τὴν ἀπαίτησίν του. Ὁ Ἄγγλος προσέφερε πάντοτε διὰ τὰ δύο αὐτὰ τὴν ποσότητα τὴν ὁποίαν γνωρίζομεν καὶ ὁ Γκαρανζὸ, πεισματωδέστερος ἢ ποτέ, ἀπῆτει τὴν ἰδικίην του μὲ διηνεκῶς αὐξάνουσαν ἀπληστίαν.

Τὸ δικαστήριον εὐρέθη περιτεπλεγένον· διώρισεν πραγματογνώμονα καὶ ἀνέβαλε τὴν δίκην. Παρήλθον ἀκόμη τρεῖς μῆνες. Ὁ πραγματογνώμων ἔκαμε δοκιμὰς μοναδικῶς ἐνδιαφερούσας· ἔλαβεν ἐξ ἐκάστου γένους ὀρνίθων ὑπαρχουσῶν εἰς Γαλλίαν, δύο αὐτὰ νωπότατα, — ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν του 758 αὐγά, — τὰ ἔβαλεν ὅλα εἰς τὴν κλωσσαν, ἀνέθρεψε μετ' ἐπιμελείας τοὺς ἐκκολαφθέντας νεοσσούς, καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐπώλησεν ἵνα καλῶς ἐξακριβώσῃ τὴν μέσῃν τιμὴν ἐνὸς ὀρνιθίου, ἔκαμε τὴν ἐκθεσίαν του. Ἀπεφάνθη ὅτι εἶναι ἀνεπαρκῶς πεπεισμένος καὶ ἀπῆτησεν ὅπως τὸ δικαστήριον ἀκούσῃ τοὺς μάρτυρας ἐπιτῆς ἡλικίας, τῆς φύσεως καὶ τῆς ποιότητος τῶν αὐγῶν τὰ ὁποῖα εἶχε φάγῃ,

Ὁ Τζὼν Κράβ, ὅστις ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κυκεῶνος τούτου δὲν εἶχε χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν του ἐπερὶ μινε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης μετ' ἡρεμίας καὶ ὅταν τὸν ἠρώτων:

— Τί θὰ κάμετε, ἂν χάσετε;

Ἄπεκρίνετο ἀπλούστατα:

— «Θὰ ἐξακολουθῶ νὰ δικάζωμαι αἰωνίως.

Ἐπανήρξισε λοιπὸν ἡ διαδικασία. Οἱ ὑπὸ τοῦ Γκαρανζὸ ὑποδειχθέντες μάρτυρες ἦσαν τὸν ἀριθμὸν πέντε: ὁ ὑπάλληλος ὅστις ἔτρεξε κατόπιν τοῦ Τζὼν Κράβ

διὰ νὰ ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν τιμὴν τῶν δύο αὐγῶν, ἢ ταμίας, ὁ κύριος τοῦ ξενοδοχείου, ὁ σκευοφύλαξ καὶ ὁ πινακοπλῦτης. Καὶ οἱ πέντε ἀνεπόλησαν μετ' ἐκπληκτικῆς μνήμης ὅτι τὰ αὐτὰ ἦσαν νωπά, νωπότατα, παρὰ πολὺ μάλιστα νωπά, λέγει ἡ ταμίας, ἣτις εἶχε συνήθειαν νὰ μεγαλοποιῇ τὰ πράγματα. Ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ξενοδοχείου ἐξωγράφησε διὰ μακρῶν τὴν αὐγοθήκην εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον τεθῆ τὰ αὐτὰ, ὁ πινακοπλῦτης ἐνεθυμήθη ὅτι τὰ ἔπλυνε καὶ ὁ σκευοφύλαξ ἐπωφελήθη τῆς περιστάσεως ἵνα δώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον — ὅπερ δὲν τοῦ ἐζητήθη — λεπτομερῆ περὶ ληψίν τῆς οἰναποθήκης τοῦ κυρίου του. Μετὰ τὰς καταθέσεις ταύτας δὲν ἦσαν περισσότερον φωτισμένοι ἢ πρότερον.

— Ἐκπλήττομαι, κύριε Πρόεδρε, λέ-

γει σοβαρῶς ὁ κύριος Μακροά, ὅτι ὁ ἀντιδικός μας δὲν μᾶς ἔφερε τὴν ὀρνίθα, ἣτις ἐγέννησε τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος αὐτὰ.

Ὁ Πρόεδρος εἶχεν ἐπιθυμίαν νὰ γελάσῃ, ἀλλ' ἐπεὶ ἦτο σπουδαῖος ἄνθρωπος ἐν τῷ δικαστικῷ κύκλῳ, ἀπῆτησε ξηρῶς:

— Τοιοῦτου εἴδους ἀστειότητες, κύριε Μακροά πρέπει νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς δικαιοσύνης. Παρακαλῶ νὰ ἀπέχετε ἄλλοτε!

Δὲν ἔμεινε πλέον, ἢ νὰ ἀκούσωσι τοὺς ὑπὸ τοῦ Τζὼν Κράβ ὑποδειχθέντας μάρτυρας.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Κυθωνίαι — Γ. ΣΑΡΙΒΑΞΕΒΑΝΗΣ

ΕΤΟ
ΚΑΘΡΕΦΤΑΚΙ ΤΗΣ

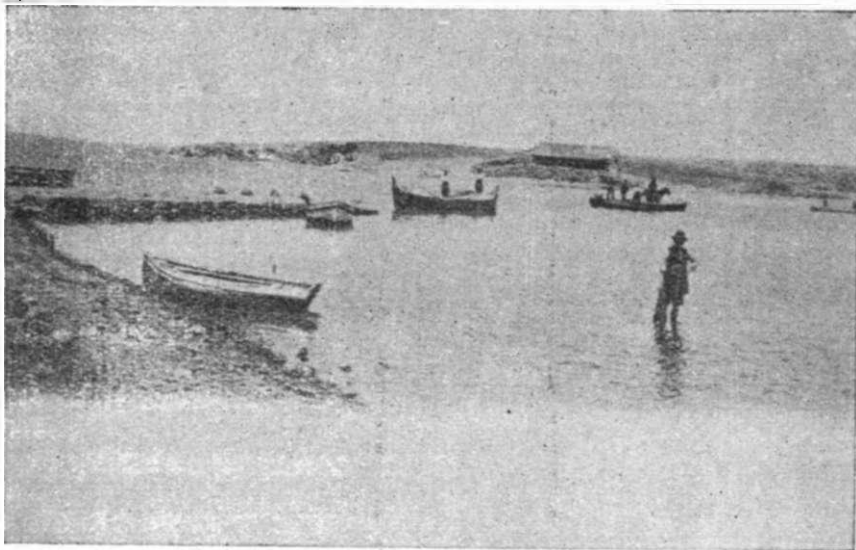

ὦ σὺ! κομπό της καθρεφτάκι
ἢ τὸ γλυκύ της προσωπάκι
ἴδες χαρούμενο; ἢ πάντα θλιμμένο
αἰ δάκρυ νὰ στάξῃ πολυπικραμμένο;
Ἄς εἶχα τὴ δύναμι νὰ σὲ μαγεύσω,
μ' ὅλα τὰ πνεύματα ἐδῶ νὰ μαζεύσω!
Γιὰ νὰ τὴν φέρῃς μὴ νύχτα ἐμπρὸς μου,
Ἄχ! αὐτὴ τὴ χάρις' ἐμένα δός μου!
Καὶ σοῦ ὑπόσχομαι μονάχα νὰ δώσω
ἓνα ὀλόθερμο σ' τὰ χεῖλη φιλάκι,
Καὶ νὰ τὴν πάρῃς ἀγνόλευκον κοῖνον,
ποῦ δρόσο στάζει, καὶ ὄχι φαρομάκι!

Κυθωνίαι — ΤΑΝΤΑΛΟΣ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Η Ἐλαιοαγορά μας ὡς ἐκ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τοῦ μέχρι ἐσχάτων κλεισίματος τῶν Στενῶν δὲν παρουσιάζει κανέν σημεῖον ζωηρότητος. Οἱ κάτοχοι Ἐλαίων ἤρχισαν νὰ ἐνδίδωσι εἰς τὸ 67—68 γρόσ. τὸ λαγῆνι πρώτης ποιότητος ἔλαιον, ἐὰν δὲ ἡ αὐτὴ πολιτικὴ κατάσταση ἐξακολουθήσῃ αἰ τιμαὶ τῶν Ἐλαίων θὰ ὑποστῶσι νέας ἐκπτώσεις ὃς δὲ πωληταὶ ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων θ' ἀναγκασθῶσι νὰ φανῶσιν ἐνδοτικώτεροι ἐτι.

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΝ ΣΤΟΜΙΟΝ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΚΥΔΩΝΙΩΝ ΚΟΥΛΑΓΗ (1)

Εὐτυχῶς ἠάτιμοσφαιρική κατάσταση βραίνει εὐνοϊκὴ διὰ τὰ ἔλαιόδενδρα καὶ ἐν γένει διὰ τὴν Γεωργίαν. Τὰς ἀποτόμους καιρικῶς μεταβολὰς τοῦ Ἀπριλίου διεδέχθη Ἐαρ καθ' ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως μετὰ τάσεως μάλιστα ταχείας ὑποκαταστάσεως τοῦ θέρου. Αἱ ἡλιόλουστοι καὶ ξηραὶ αὐταὶ ἡμέραι λίαν ὑποβοηθοῦσι τὴν κανονικὴν ὠρίμανσιν τῶν δημοτριακῶν καὶ ἐν γένει πάσης καρποφόρου φυτικῆς βλαστῆσεως, διὸ καὶ δικαίως θεωροῦνται εὐεργετικά.

Η πρώτη τοῦ μηνὸς τῶν Ἀνθέων ἐξωρτάσθη μετὰ πολλῆς ζωηρότητος, ἰδίᾳ δ' ἐν τῷ μαθηματικῷ κόσμῳ μετ' ἀνυπομονησίας παιδικῆς ἀναμένοντι τὴν ὠρισμένην ταύτην ἡμέραν τῆς καθολικῆς ἀπὸ πρωΐας Σχολικῆς ἐκδρομῆς.

Ἡ ἐν Μοσχονησίαις ἑξοχικὴ Μονὴ τῶν Ταξιαρχῶν ἐκρίθη προσφορωτέρα διὰ τὸν

σκοπὸν διότι διακρίνεται διὰ τὴν φυσικὴν καλλονὴν καὶ μαγευτικὴν αὐτῆς τοποθεσίαν ἐν μέσῳ πευκῶν κειμένη καὶ εἰς τὸ ὑψηλότερον μέρος τῆς νήσου, παρουσιάζουσα τῷ ἐπισκέπτῃ ὀρίζοντα εὐρὺν μετὰ θέας θαυμασίως γραφικῆς. Ἐκεῖ οἱ μαθητὰί τοῦ Γυμνασίου μας συνηγήθησαν μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν ἐν Μοσχονησίαις Σχολῶν, εὐνόητος δὲ ἡ κρατήσασα ἀδελφικὴ μαθητικὴ ζωηρότης ἐκ τῆς συναντήσεως ἦν ἐποικιλὸν καὶ γυμναστικαὶ παιδιαιὶ ὑπ' αὐτοῦ

τοῦ ἔλλογιμοτάτου Γυμνασιάρχου ἡμῶν κ. Ι. Ὀλυμπίου διευθυνόμεναι, εἰς ὃν ὀφείλεται ἰδίως καὶ ἡ ἀξιοσημείωτος τάξις καὶ εὐκοσμία τῶν μαθητῶν.

Μετὰ μεσημβρίαν ἀφίκετο καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μοσχονησίων κ. Διόδωρος γενόμενος μετ' ἐνδείξεων σεβασμοῦ δεκτὸς καὶ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου κατὰ τὴν ἐκφραθεῖσαν ἐπιθυμίαν ἐξετελέσθησαν ἀσκήσεις γυμναστικαὶ ὡς καὶ *συρτοὶ* χοροὶ τῶν μαθητῶν μετ' ἄσμάτων.

Καὶ οὕτω ἔληξεν ἡ ὡραία αὐτὴ ἐξορτὴ τιμῶσα τὸσον τὰς ἡμετέρας Σχολὰς ὅσον καὶ τὰς τῶν γειτόνων Μοσχονησίων.

Εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ νεαρὸς μουσικὸς τῆς πόλεως μας ὁ δεκαετὴς Βάσος Σκαντζουράκης μετ' αὐ-

(1) Σημ. Ἀιολικοῦ Ἀστέρου. Εὐτυχῶς πρὸ τῆς πλήρους ἐκτυπώσεως κατέφθασε τὸ ἄνω κλιεὶ ἐν καιρῷ ὄπως παρατεθῆ ἐν τῇ σελίδι ταύτῃ (ἰδ. πραγματεῖαν κ. Σακκάρη σελὶς 241 τοῦ ἀνά χειρὸς τεύχους).

ΑΥΤΡΑΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ

*Εἰς τοῦ ἄστεως τὰ κάλλη τὰ ἱμνούμενα μὴ δότε
Προσοχὴν τὴν ἐλαχίστην, ὃ ἀγαπητοὶ ἀγρόται!
Οἱ τὴν πόλιν ζωογονοῦντες μὲ παθεῖς λόγους μεγάλους
Ἀντι ἀθρόνων γλαυκάς σᾶς πωλοῦσιν... ἠδυλάτους
Ὁ σωρὸς τῶν μηχανῶν ἄς βροντᾷ καὶ ἄς χαλκήνῃ
Τὰ κυκλώπεια τῶν ἔργα, τὰ δαιδάλεια τῶν τεσσῆ.
Σὺ τὰ ἔθιμα καὶ ἦθη τῶν προγόνων σου τὰ πύθια,
Τὰ σεπτά, ἐκεῖνα κράτει, φίλε χωρὶκὸ ἀγρόται.
Καί, ὡς ἔζησαν ἐκεῖνοι ἦτιχοι καὶ ὄμοιοί, οἱ,
Καὶ σὺ ζῆσε ἐκεῖ ὅπου ζωογόνος ἀήρ πνέει.
Μάτην λέγεται τὸ ἄστυ ποιοτηρόρον, πλουτοπόρον
Πόσους βλέπεις μικρὸν ἄριον ἔχοντα; ὡς μόνον πόρον!
Καὶ ὑπὸ ψευδῆ ἑρσιφῆν ἄστεγοι, γυμνοί, ὀπίσοι,
Τοῦ ἐσχάτου σα; τὴν τύχην τῆς οἰκείας προτιμᾷς!
Πόσαι, πόσαι χιλιάδες τῶν τοῦ ἄστεως κατοίκων
Κατηφέις, ἀπεγνωστές ἐπιστρέφουν εἰς τὴν οἶκον!
Ἐρασταὶ οἶσι τῶν κοιλάδων, τοῦ ἀγροῦ σα; τοῦ καρπιμίου,
Μένετε πιστοὶ τὸ ἔργον, γεωργοὶ ἀγαπητοὶ μου.
Ἐκ τῶν μόχθων σα; γενναῖοι, τρέφεται καὶ ζῆ εὐκόλως
Καὶ τὴν τύχην σα; κηρύττει σεβαστὴν ὁ κόσμος ὅλος.
Ἡ ἀτμόσφαιρά σα; περὶ τῆς παιριδός σα; τὸ χῶμα,
Φυτὰ, δένδρα, γινῶσιν ὅλα σᾶς διδάσκουσι μ' ἐν στόμα.
Ὁ ἀγρός, «Μὴ φεύγεις» λέγει «ἢ ἀλλοδαπὴ σὲ πνίγει!»
Εἴν' ἐνίστε αἱ ὡραι δυσμενεῖς τῆ ἀληθείᾳ,
Καὶ τοὺς μόχθους σα; ἐμπαῖει τῶν καρῶν ἡ ἀσπασία
Ναί, ἢ χιλιάδες τῶν σιάχων ἔσιν ὅδε κατὰ χύλιναι,
Καὶ τὰ κηπευτὰ νεκρῶναι φορεῖ μὲ ἀνεμοκίλι.
Πλὴν ποτὲ ἡ συμφορὰ σα; ἀθελάτετο; δὲν μένει,
Καὶ ὁ πλοῦτος ἀλλαχόθεν εἰς τὸν οἶκον σα; ἐμπαίνει,
Ἡ ἐλαία ἂν δὲν φέρῃ, ὁ λεμὸν θλι εὐτυχήσῃ.
Ὁ ἀγρός ἂν δὲν προκόψῃ, μὴ ἢ ἀμπεῖος θ' ἀγρήσῃ;*

*Πόσαι ἀρετὰς διδάσκει τῶν ἀγρῶν ἢ ἀγορῶν!
Αὐτὴ μόνη σᾶς παρέχει οἴμα δόξης ἑξαισίου
Παίζοντας μὲ τὴν χιόνα, μὲ τὰς φλόγας τοῦ ἡλίου.
Υπὸ τὸ ἀδρόν σα; οὐκ ἔστιν αὐτὴ τρέφει καθ' ἑσπότην
Ἀπερᾶσαν τὴν καρδίαν καὶ τὴν πίστιν εἰς τὸν Πλάστην.
Ἄν ποτε εἰς λευθῶνα; σᾶς συντάξῃ ἢ Γαλλία
Σεῖς καλύπτετε μὲ δάφνας τῶν μαχῶν σα; τὰ πεδία,
Ὁ ἀπόκληρον τῆς δόξης τῆς ἀγορᾶς κ' αἰωνίου
Ἀδελφοὶ τῆς Ἰωάννας, τοῦ Μαρκῶ καὶ τοῦ Χοσίου!
Σεῖς τὸ ἀγοραῖον πλῆθος, εἰς τὰ σίνερα πετᾶτε
Μ' ἐπενδύτην σιρατιώτου, οἶσι γυμνόποδες δομᾶτε,
Κ' ἐξωθεῖτε τοὺς ἐχθρούς σα;, τὸ λῖνον τὸ ἀθῶον
Μεταβάλλοντες εἰς λόγγην ἀνδροπόρον τῶν ἡρώων.*

Ὁδεμήσιον — ΑΓΑΘΩΝ Ν. ΛΟΥΚΙΔΗΣ

στηρὰν εἰσιτήριον δωρεμασίαν εἰσήχθη ἐν τῷ Ὁδεῖῳ Ἀθηνῶν καταδειχθεὶς ὅτι κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ὁδεῖου ἀπαιτούμενα προσόντα διὰ τὴν δωρεὰν σπουδῆν.

Τὸν νεαρῶτατον τούτον μουσικὸν παίζοντα βιολίον ἐν τῷ ἐνταῦθα Θεάτρῳ παρετήρησε πρὸ τινῶν μηνῶν ὁ παρ' ἡμῖν φιλόμουσος Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Μαρῖνος Σιγοῦρος, ἐκτιμήσας δὲ τὴν ἰδίῳ φυτὴν προσέβη εἰς τὰ κατάλληλα διαβήματα πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀρμοδίους, ὡς δ' ἐκ τῶν πραγμάτων κατεδείχθη δὲν ἠπατήθη κατὰ τὴν διάγνωσιν τοῦ ἐκδηλούμενου μουσικοῦ ταλάντου τοῦ παιδός, εἰς ὃν εὐχόμεθα εὐρεῖαν εὐδοκίμησιν.

Γνηθοσύνως χαίρομεν τὴν ἐμφάνησιν ἐν τῇ ἡμέτρᾳ πόλει τοῦ «Κήρυκος», τοῦ πρώτου τούτου φύλλου τῶν Κυδωνιῶν τοῦ ἔχοντος πολιτικὴν χροιάν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ. Δ. Πέππα καὶ Γ. Τούμπα.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ φύλλον θὰ εἶνε ἐβδομαδιαῖον ἐπευχόμεθα ἐνθερμον τὴν ὑποστήριξιν ὅπως δυνηθῆν ἂνταποκριθῇ πρὸς τὰς πολλαπλᾶς ἀπαιτήσεις τοῦ Κοινοῦ καὶ προοδευτικῶς ἐξελιχθῆ.

Ἡ ΧΑΡΑ

*Κανεὶς δὲν ἔσσει ὅταν βλέπῃ
Τὸ σύννερον τὸ μαυρισμένον,
Ἄπ' οὐρα πέλαγα καὶ λίμνες
Ὁ ἥλιος πᾶσαι ὀφρυγγιμένο.*

*Κανεὶς δὲν ρώτησε τὸ ρόδο
Ποῦ μυρωδιὰς γλυκεῖς ξεχύνει,
Μὲ τὴν ἐπάχυνε τὸ χῶμα
Ποῦ τὸση ὀμορφιά τοῦ δίνει,*

*Καὶ ἡ γὰρὰ ποὺ μᾶς στολίξει
Γιὰ μιὰ στιγμή, ἢ ἡλεμένη,
Κανεὶς δὲν θέ νὰ βρῇ μὲ πόσα
Φαρμάκια εἶνε πληρωμένη.*

Σάμος — ΕΛΕΝΗ Σ. ΣΒΟΡΩΝΟΥ

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΤΙΑ

— Πέσαμε απ' τῆς ψυχραῖς στῆ ζέστη.
 — Ὁ Μάϊς μᾶς ἔδειξε ὅτι εἶνε πραγματικὸς μῆν τῶν Ἀνθέων.
 — Καθὼς τὸν ὕμνον εἰ Παιγταί.
 — Καὶ τὸν κελαιδοῦν τὰ πουλιά καὶ τὰ ἀηδόνια.
 — Δίποδα, τετράποδα καὶ ἄπτερα!
 — Τὸ Πανηγύρι τῆς Ἀγίας Τριάδος ἀνέκαθεν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ἑορτάζεται μὲ μεγάλην ζωηρότητα.
 — Ὅπως καὶ εἰς τὴν Σμύρνην.
 — Καὶ υποθέτομεν καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη.
 — Διατὶ ἀρά γε;
 — Μῆπως ἡ λέξις *τριας* συγκινεῖ τοὺς κουβαρτάδαις καὶ τοὺς ὑπενθυμίζει συντροφιά καὶ παρέα;
 — Ἡ μῆπως τοὺς φέρει εἰς τὸ νοῦ: *τρεις στὸ γύρο*;
 — Κι' ὅλα αὐτὰ μαζευόμενα ξεσποῦν σὲ γλέντια καὶ διασκεδάσεις;
 — Τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος ἐπαφίνομεν εἰς τοὺς λαογράφους.
 — Διότι αὐτοὶ εἶνε εἰ μόνον ἀρμόδιοι νὰ μᾶς διαφωτίσουν.
 — Αἱ Ἐξοχαίμας εἶνε πλέον εἰς τὸ ζενιθ τῆς δόξης των.
 — Δὲν ἔμεινεν οὔτε τρύπα ἀνοιχίαστη, ἐκτὸς ἴσως εἰς τὰ *Σέλινα*.
 — Τῶν ὁποίων τὴν ἀκμὴν εὐχονται εἰ γκαζολινσεπιχειρηματῆται μᾶς.
 — Διὰ νὰ δώσουν νέαν ὠθησιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις των.
 — Ἀλλὰ τὸ Φάληρον καθὼς καὶ τὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νικολάου μὲ ὅλη του τὴ περιοχὴ εἶνε εἰς τῆς ὠμορφίας του.
 — Τώρα μάλιστα ποῦ ἐπισκευάζεται ὁ ἀμαξόδρομος.
 — Καὶ δὲν θὰ ὑπάρχη ἡ παραμικρὰ ἐδαφικὴ ἀνωμαλία.
 — Καὶ οὔτε διὰ τοῦ τηλεσκοπίου θὰ κατορθώσῃ νὰ εὕρῃ τις τοιαύτην.
 — Ὡς καθ' ἑκάστην γίνονται σχετικὰ πειράματα.
 — Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τὸ κομψὸ νησάκι, καὶ ἡ ῥωμαντικὴ *Δέκα* καὶ ἡ εὐάερος *Εὐαγγελίστρα* καὶ ἡ ὑπερήφανος *Ἁγία Παρασκευὴ* εὐρίσκονται ἐν τῇ δόξῃ των.
 — Διότι δὲν ἔπιασαν ἀκόμη τὰ *μελτέμια*, νὰ μᾶς ἔρχωνται οἱ μὲν ἄνδρες σὰν βρεγμένοι γάτοι ἀπὸ τῆ θαλασσοταραχῆ, τὰ δὲ γυναικόπαιδα νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἀποκλεισμῷ.
 — Χωρὶς κἄν νὰ καπνίζῃ κανένα φουγάρο βαποριοῦ!
ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου τοῦ μηνὸς τῶν Ἀνθέων ἤρξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδόμενον κομψὸν δεκαπενθήμερον Περιοδικὸν ἢ «ΑΝΑΤΟΛΗ» μετὰ ἐπικαίρου ὕλης καὶ ὡραίων εἰκόνων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ.κ. Β. Τηνίου καὶ Ι. Λάλα.
 Τῇ νεαρᾷ Συναδέλφῳ ἐπευχόμεθα ἀπρόσκοπτον σταδιοδρομίαν.

ΑΠ' ὍΛΑ

Ἡ ἀξιόλογος αὕτη Ἑβδομαδιαία Εἰκονογραφημένη Ἐπιθεώρησις ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θ. Καβαλιέρου Μαρκουίτου ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένη κατέκτησε τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Κοινοῦ διὰ τῶν διεξαγομένων ἐθνοπρεπεστάτων κοινωνικῶν Διαγωνισμῶν καὶ τῆς ἐκλεκτῆς ὕλης.

ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ — ΠΟΛΙΤΙΚΗ — ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ Διευθυντῆς ΗΛ. ΠΑΒΕΛΛΑΣ ΑΓΙΟΣ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

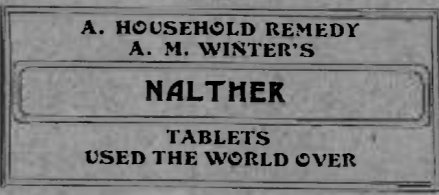
ΒΟΣΠΟΡΟΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΝΟΡΘΩΤΙΚΗ ΠΡΩΤΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ Διευθυντῆς Ι. Ν. ΚΟΥΜΕΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — ΚΑΤΙΡΟΝ

† ΚΩΝΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Πλήρης ἡμερῶν αἰωνόβιος σχεδὸν τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα μετέστη εἰς Κύριον ἔγκριτος τῶν Κυδωνιῶν πολίτης ὁ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΟΝΑΤΑΣ
 διανύσας τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον ἐναρέτως καὶ θεοσεβῶς, εὐτυχῆσας δὲ νὰ ἀποκτήσῃ φιλοστόργους θυγατέρας εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ὁποίων μετ' εὐλογιῶν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.
 Ὁ μακαρὶτης συνεδέετο διὰ συγγενικῶν δεσμῶν μετὰ πολλῶν ἐγκρίτων ὀικογενειῶν τῆς πόλεώς μας, ἡ δὲ κηδεῖα του ἐγένετο ἐπιβλητικωτάτη προεξάρχοντος τῆς Α.Σ. τοῦ Μητροπολίτου Κυδωνιῶν ἐν συζροῇ πολλοῦ κόσμου. Λόγον Ἐπικηδεῖον προσήκοντα ἐξεφώνησε ὁ Πανος Πρωτοσ. τῆς Ι. Μητρ. Κυδωνιῶν Κ^{ος} Ἀρσένιος.
 Εἰς τοὺς συγγενεῖς τοῦ δειμνήστου ἀγαθοῦ ἀνδρὸς ὁ «Αιολικὸς Ἀστήρ» διαβιβάζει τὰ συλλυπητήριά του.
 Ὑπεύθυνος ΧΑΡ. Γ. ΒΑΦΕΙΛΛΗΣ

ΠΑΣΤΙΛΛΑΙ ΝΑΛΘΕΡ ΒΙΝΤΕΡ

Σοφὴ προπαρασκευὴ ἐκ φυτῶν καὶ βοτάνων, ἐχόντων ἰατρικὰς ιδιότητες ὑψηλάς, ἀνεγνωρισμένας πανταχοῦ καὶ πάντοτε.

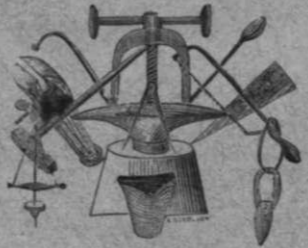

Καθαριστὸν εὐκόλως λαμβανόμενον ἀποτελεσματικὸν καὶ ἐνεργοῦν συγχρόνως ἐπὶ τοῦ στομάχου, τῶν ἐντέρων, τοῦ ὕπατος καὶ τῶν νεφρῶν.

Ζητήσατε τὰς Παστίλλας Νάλθερ—Βίντερ ἀπὸ τὸ κατάστημα ΣΠΥΡΟΥ ΚΟΥΚΟΥΤΟΥ, δέξτε Τελωνεῖου. Δίδοντες ἓνα μεταλλικὴν θὰ λάβητε ἐντὸς φακελλίσκου ὃ παστίλλας διὰ δοκιμῆν.
 ΤΙΜΑΙ: Μέγα κυτίον, περιέχον 201 παστίλλας, διὰ χρῆσιν ἑξάμηνον Ὁκταρ. 10
 Μικρὸν » » 67 » » δέμηνον » 4
 ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΠΡΙΝ ΓΙΕΝΟΥΝ ΑΝΑΡΗΑΣΤΟΙ 3—24

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθὼς καὶ ποτὰ οἰνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐργοστασίων τῶν ἐν Σμύρνη Κ. Ν. Κωνσταντινίδου καὶ Σας Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ πέριξ
Ξενάκης καὶ Φιλιππίδης

ΦΑΝΟΠΟΙΣΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΣΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Κατασκευάζονται μάρκες παντὸς εἶδους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημάτων, καὶ χαρακτήρων. — Κατασκευὴ στερνῶν, φίλτρων, μπάνιων, φανῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων. Ἐπισκευάζονται παντὸς εἶδους φῶτα, ΛΟΥΣ, ΜΠΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΔΙΟΥΜ, ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΚΟΝ
 ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
 ΕΜΜ. ΧΑΤΖΕΛΗ
 ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ
 ΟΛΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
 ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ
 Ἐργασία ἡγερμένη ἐπὶ χάρτου πλατινοτυπίας.
 Φωτογραφία ἀπὸ μικροσκοπικῶν μέχρι τελείου φυσικοῦ μεγέθους
 Τιμαὶ συμφέρουσαι δι' ὅλους

ΟΦΘΑΛΜΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΙΑΡΥΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΔΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΜΕΛΟΥΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ κ.τ.λ.

Συστηματική και ριζική θεραπεία όλων των οφθαλμικών παθήσεων και ιδίως των *Τραχωμάτων* μεθ' όλων των επιπλοών αυτών και δη της *Τριχιάσεως Χειρουργικόν τμήμα* τελειότατον με θαλάμους ιδιαίτερος δια την νοσηλείαν. *Όπτικόν και οφθαλμολογικόν τμήμα* με τελειότατα εργαλεία και όργανα προς άκριβη και έπιστημονικην εξέταση της όράσεως.
Συμβουλαι και έγχειρήσεις δι' όλης της ήμέρας.

4—12

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Μεγάλη όδός Βογιατζίδικα
ΣΜΥΡΝΗ

ΚΛΙΝΙΚΗ

ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΛΑΡΥΓΓΟΣ ΚΑΙ ΛΑΙΜΟΥ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ
ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Δ. Γ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

διδάκτορος του Πανεπιστημίου της Βιέννης. Μέλους της Αυστριακής Ωτολογικής Έταιρίας.

Έπί δεκαετίαν έν Εύρώπη σπουδάσαντος τά άνω νοσήματα τέως βοηθού

της Βιενναίας Ότολογικής Πανεπιστημιακής κλινικής, του καθηγητού Urban-tschitsch, και του Ρινολαρυγγολογικού τμήματος της πολυκλινικής του καθηγητού Keschicr, ιατρού του Άρμενικού Νοσοκομείου. Τελειοτάτη ήλεκτρική εγκατάστασις, εξέτασις δι' ήλεκτρικού φωτός των βρόγχων και του οισοφάγου.

Ειδική θεραπεία των δυσμορφιών της όνός. Όραι επίσκεψεως 11—1 και 3—5 μ. μ.

4—5

ΑΔΕΛΦΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΎΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΎΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ

Κατά καθήκον γνωστοποιεί τό Σεβαστόν κοινόν όπως έπωφεληθῆ της περιστάσεως της ένταυθα διαμονής του, ίνα φροντίση δι' όλα τά νοσήματα του στόματος: ός εξαγωγήν οδόντων άνωδύνως δια τοπικής άναισθησίας κατασκευήν οδόντων κληνητών κατά τό τελευταία τελειότερα

συστήματα, ήτοι δια Καουτσούκ, δια χρυσοϋ, οδόντας βιδωτούς στεφάνους, (Couronnes) Γεφυρωτά (Bridgenork) Pont) δια πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... την σφράγισιν οδόντων δια χρυσοϋ Καθαρισμός και θεραπεία τελεία όλων των άσθενειών του στόματος. Οι θέλοντες να τμησωσι αυτόν δια της επίσκεψεώς των, θα ώσι ικανοποιημένοι και θα έχωσι μίαν καλήν άνάμνησιν.

ΩΡΗ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ [από της 9 — 12 Π.Μ.
[από της 2 — 6 Μ.Μ.

Διά τούς πτωχούς δωρεάν
έκάστην Πέμπτην.